

De EU en het Engels

Geachte lezer,

Op 1 januari van dit jaar deed het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de deur van de Europese Unie definitief achter zich dicht. Was daarmee de taal, die deze voormalige lidstaat bij de toetreding in 1973 had ingebracht, ook uitgetreden? Dat zou het geval moeten zijn geweest, want door het verwijderen van het door koningin Elizabeth ondertekende Engelstalige toetredingsdocument, was er geen enkele lidstaat overgebleven waarvan het staatshoofd de Engelstalige weergave van het Europees Verdrag van zijn of haar handtekening had voorzien. Er blijven na de Buittocht nog twee EU-staten over waar het Engels (enige) officiële status geniet, namelijk Malta en Ierland. In de eerste is dat een overblijfsel uit de koloniale tijd, dat stap voor stap aan betekenis afneemt en grotendeels uit het openbare leven is verdrongen door de grondwettelijke staatstaal Maltees. De Maltese president heeft voor de toetreding in 2003 dan ook de Maltese versie van het Verdrag getekend. In Ierland is het Engels weliswaar de meest gebruikte, maar niet de eerste staatstaal. Dat is het Keltische Iers en, naar die taal vertaald, werd het EU-verdrag bij de toetreding in 1973 door het staatshoofd van de Ierse Republiek bekrachtigd.

Gelijkheid der talen?

Door het doorhalen van de handtekening van de Britse vorstin, is de taal van Albion opgehouden een taal van het Europees Verdrag te zijn. Is daarmee de Engelse kous voor de Unie af? Nou nee, indien andere leden zouden uittreden, bijvoorbeeld Hongarije, Polen of Portugal, dan zou er van de talen van die landen binnen de kortste keren niets meer te bespeuren zijn op de Brusselse EU-schrijftafels en zou er geen enkele richtlijn meer naar het Hongaars, Pools of Portugees worden vertaald. Hongaars-, Pools- en Portugeestaligen, die zich schriftelijk tot de EU zouden wenden, zouden niet meer op antwoord in hun eigen taal kunnen rekenen. In het Engels wordt die dienstverlening echter vrolijk voortgezet.

Verdragstalen en officiële talen

Het EU-verdrag maakt onderscheid tussen Verdragstalen en officiële talen. De eerstgenoemde hoedanigheid betreft het gebruik van de taal van de burgers in hun briefwisseling met de instellingen van de Unie en van de tweede is sprake bij het gebruik van de verschillende talen, waarin richtlijnen van de EU en dergelijke worden vastgelegd. In het Europees Verdrag staat dat de Verdragstalen van de Unie tevens de officiële talen zijn, tenzij anders is beslist, zoals bij het Iers, dat alleen Verdragstaal is en geen officiële taal, terwijl het Maltees slechts een sluimerende officiële status heeft. De mogelijkheid om een taal als officiële taal te handhaven, wanneer het geen Verdragstaal meer is, konden wij in het EU-verdrag niet terugvinden.

Werktaalen

Naast de EU-instellingen, bestaan er ook nog organen van de EU. Dit zijn zelfstandige organisaties, die door de Unie zijn opgericht om bepaalde taken te vervullen. Een voorbeeld daarvan is het Europese Merken- en Modellenbureau. In het verdrag van de Europese Economische Gemeenschap uit 1957 staat dat bij de oprichting van zo'n orgaan, van te voren door de lidstaten eenparig wordt vastgesteld welke de werktalen van dat orgaan zullen zijn. (deze regel is in alle opvolgingsverdragen van de EEG, waaronder die van de Europese Gemeenschappen en de Europese Unie, overgenomen). Over de mogelijkheid van het intrekken van een of meer van de vastgestelde werktalen hebben wij in de teksten van dat verdrag niets aangetroffen, waardoor zou kunnen gelden: "Eens een werктаal, altijd een werктаal".

Berichten in de media

De media hebben de laatste jaren bericht dat het Engels, na het vertrek van het Verenigd Koninkrijk, gewoon een officiële taal van de EU zou blijven. Dat was omdat het Engels ook een van de staatstalen van Ierland en Malta was. Hun instemming met de intrekking van het Engels zou volgens het EEG-verdrag uit 1957 noodzakelijk zijn en die instemming was niet te verwachten. Bovendien werd er door de EU-ambtenaren onderling nog vaak van het Engels gebruik gemaakt. Taalverdediging erkent dat dit laatste wel klopt, maar zonder een wijziging van het EU-verdrag moet dat als onwettig worden beschouwd. Over het vetorecht, dat Ierland en Malta op dit ge-

bied zouden kunnen uitoefenen, is in het Verdrag geen sprake. Was de inhoud van de berichten dan afkomstig uit de duimen van de journalisten, vroegen wij ons af? Om dat te weten te komen wendde Taalverdediging zich in verschillende EU-talen tot de voorlichtingsafdelingen van de Unie. Dat werd gedaan om er zeker van te zijn dat aan de gebruikers van die verschillende talen dezelfde informatie werd verstrekt. En ja, we kregen in al die talen hetzelfde antwoord te lezen. De inhoud daarvan kwam overeen met hetgeen we uit de media hadden vernomen.

Misleiding

Daarmee hadden de EU-voorlichters de feiten verdraaid. Het eenstemmig vastleggen van de werktalen van de organen van de EU, werd pardoes ook van toepassing verklaard op de officiële talen van de EU zelf, zonder dat dit door het Verdrag werd gedekt. Valse voorlichting dus! Kennelijk zaten de ambtenaren met het verantwoorden van het gebruik blijven maken van de Engelse taal in hun maag. Daarom hadden zij hun toevlucht gezocht tot het naar buiten brengen van een aantoonbaar onjuist verzinsel. Dat verzinsel was dus, zonder enig onderzoek, door de journalisten overgenomen.

Fransen

Het was ons taalverdedigers opgevallen, dat er eigenlijk van ernstige kritiek op deze onwettige taaltoestand binnen de EU, niets te vernemen viel. Zodoende waren wij bang dat het gebruik van het Engels, bij wijze van gewoonterecht, tot het einde van het bestaan van de EU voortgang zou vinden. We vreesden daarin te moeten berusten. Tot ons genoegen begonnen de Fransen begin dit jaar echter tegen te sputteren. Eerst deed de Franse staatssecretaris van Europese zaken de uitspraak dat er in de EU meer van andere talen dan het Engels gebruik gemaakt zou dienen te worden. "We zouden elkaars talen moeten leren" zei hij. Enkele weken later deed zijn ambtgenoot van Toerisme er een schepje bovenop, door te stellen dat het Engels niet het "Esperanto van de EU" mocht worden. Als klap op de vuurpijl kwam er ook nog een verklaring van het ministerie van Buitenlandse Zaken in Parijs, waarin voorstellen werden aangekondigd, ter uitdoving van het Engels in de EU. Die voorstellen zouden tijdens het Franse voorzitterschap van de Unie in 2022 worden ingediend. Dat zijn positieve berichten, waarbij de niet-Franstalige lidstaten echter wel beducht moeten zijn voor een adder onder het gras, namelijk dat de Franse staatslieden (doortrapt als zij zijn) niet stiekem hún taal taal tot het "Esperanto van de EU" zullen verheffen! (zie verder het artikel op bladzijde 3)

In herinnering aan Tom HoEVERS

Op 28 februari is onze secretaris Tom HoEVERS plotseling heengegaan. Hij heeft de gezegende leeftijd van 89 jaar en tien maanden mogen bereiken.

Zijn hele leven was gewijd aan taal. Als corrector van de krant Het Parool viste hij feilloos alle fouten op die de redacteuren in hun schrijfsels hadden laten zitten. Daarbij vond hij nog de tijd om zijn collega's te verblijden en ook wel te plagen met verzen en liederen, die hij zo uit zijn mouw schudde en tot op hoge leeftijd nog uit het hoofd kon opzeggen en zingen. Ook ontwierp hij een eigen taal, door hem "de Taal-HoEVERS" genoemd, waarvan hij hoopte dat die taal ooit nog eens gebruikt zou worden.

Al snel na de oprichting van Taalverdediging in 1999 meldde Tom HoEVERS zich aan als aanhanger en bood daarbij zijn diensten aan. Daarvan heeft Taalverdediging ten volle gebruik van kunnen maken. Tom HoEVERS was altijd voor een actie te vinden. Als hem gevraagd werd ergens aan mee te doen, zei hij nooit nee. Een heel belangrijke functie was het verbeteren van de stukken in onze Nieuwsbrieven. Hoe goed die ook waren geformuleerd, er stond altijd wel ergens een punt of komma op de verkeerde plaats, of ontbrak geheel. Ook maakte Tom HoEVERS deel uit van de verzendploeg van de Nieuwsbrief. Het verzendklaar maken geschiedde vanaf 2008 meestal in zijn woning in Amsterdam-Noord en tijdens deze zittingen kregen de andere leden van de ploeg van hem van alles te horen over taalwetenswaardigheden. Niet alleen betreffende het Nederlands en de door hem ontworpen taal, maar ook over allerlei vreemde talen, waar hij kennis van had. In 2005 trad Tom HoEVERS toe tot het bestuur van Taalverdediging, met als taak het beheren van het archief en in 2013 werd hij onze secretaris. Die functie heeft hij tot op het laatst met verve vervuld! Tom HoEVERS is werkelijk in het harnas gestorven. Hij laat bij ons een grote leegte achter...

Taalverdediging is Tom HoEVERS veel dank verschuldigd en wenst zijn nabestaanden veel sterkte toe met het verwerken van dit grote verlies.

Esperanto als EU-spiltaal

(door Kees Ruig)

Onlangs verscheen er in de media een bericht dat, als het aan de Fransen ligt, het binnenkort afgelopen is met dat eindeloze gebruik van het Engels binnen de instituties van de Europese Unie, nu er geen landen meer zijn binnen de EU die Engels als officiële taal hebben opgegeven aan Brussel. De Franse minister van EU-zaken Clément Beaune vindt het moeilijk uit te leggen, dat men in Brussel zo vasthoudt aan een soort gebroken Engels. Door een universitair docent werd dat n.a.v. de verengelsing van onze universiteiten in een dagblad 'Dunglish' en 'Globish' genoemd. De heer Beaune betoogde, dat het niet zijn bedoeling was het Frans als lingua franca in Europa te promoten, maar hij pleitte tegenover journalisten voor werkelijke 'taalkundige diversiteit'. "Laten we weer wennen aan het spreken van onze talen". Hij bedoelde hiermee, dat de EU haar eigen taalwetten dus weer consequent in praktijk moet brengen en hierdoor taaldiscriminatie moet uitsluiten. Deze wetten werden ingevoerd toen de EU nog EEG heette en heel wat minder landen omvatte dan de huidige 27. Dit grote aantal EU-landen maakt de talenkwestie nogal complex. Maar één of een paar talen voortrekken is taaldiscriminatie en zoals vermeld tegen het Europees Verdrag.

Tolk aan het werk in het Europees Parlement

Steenkolenengels

Toch zat de heer Beaune dicht bij de oplossing toen hij het had over een lingua franca, dus één gemeenschappelijke taal voor internationaal gebruik. Een nationale taal is hiervoor echter ongeschikt; dat heeft het gebruik van het Engels al duidelijk bewezen. Met de taal krijg je ongevraagd de Angelsaksische cultuur en mentaliteit binnen gegoten en bovendien sta je als niet-moedertaalspreker altijd achter bij iemand die het van huis uit spreekt. Dan ligt steenkolenengels op de loer. Dus zouden we naar een neutrale (= niet-nationale) taal moeten zoeken. Gelukkig hoeven wij dan niet lang te speuren, want zo'n taal bestaat al meer dan 130 jaar: ESPERANTO. "Bestaat dat dan nog", hoor je nogal eens roepen. Het antwoord is simpel: "Ja en of"! Trouwens, al zou het niet meer bestaan, dan haal je het toch weer tevoorschijn als daar behoefte aan is, net als aan "vergeten" groenten.

Maar dat hoeft niet, want het is nog springlevend. Tal van tijdschriften en boeken worden erin uitgegeven. Internationale vakverenigingen floreren er mee. Congressen en andere bijeenkomsten vinden veelvuldig over de hele wereld plaats met gebruik van het Esperanto. Helaas, vanwege corona nu vooral virtueel. En daarmee kom ik meteen op het grote verschil met vroeger, waardoor veel mensen denken dat het Esperanto in onbruik is geraakt. Vroeger was men actief lid van een Esperantoclub, die enerzijds onder de koepel van de internationale Esperantobond viel en anderzijds overal lokale afdelingen had, waar mensen bij elkaar kwamen om de taal te praktiseren. Deze structuur bestaat nog steeds, maar lijdt een kwijnend bestaan, omdat het Esperantoleven zich nu grotendeels op internet afspeelt. Daar neemt het een vooraanstaande plaats in.

Duolingo

De aanbieder van talencursussen op internet Duolingo, heeft momenteel meer dan 760.000 cursisten die Esperanto leren. Een van die cursisten is de schrijfster en journaliste Sylvia Witteman. In haar kolom in Onze Taal van november 2020 schrijft zij o.a.: *"Instinctief begreep ik alle woorden; ik raceerde door de leerstof als een heet mes door de boter. Wat een geniale taal! Die simpele grammatica, die woorden die als Lego-bouwsteentjes zijn samengesteld uit een stam met verschillende voor- en achtervoegsels. Als een man 'viro' is, wat is er dan logischer dan een vrouw 'virino' noemen? Als 'sana' zeer terecht 'gezond' betekent, dan is 'malsana' toch het enige logische woord voor 'ziek'?"*

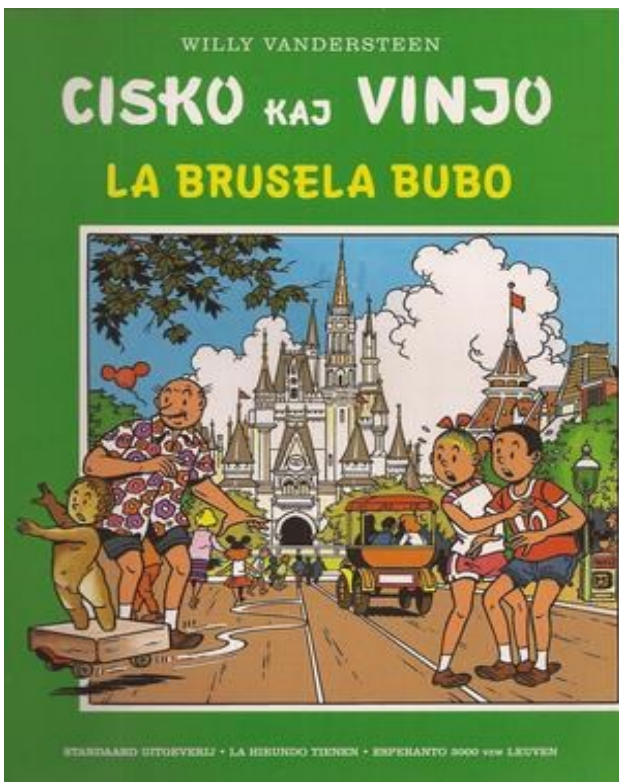
Dr. Zamenhof

Het Esperanto is samengesteld door Dr. Lejzer Zamenhof in zijn geboortestad Bialystok, tegenwoordig Pools maar in de 19e eeuw een Litouwse stad in het Russische rijk, waar Joden een groot deel van de bevolking vormden. Er werden daar nogal wat talen gesproken: Litouws, Pools, Russisch, Duits, Jiddisch. De talenchaos leidde tot veel onbegrip en ruzies en de idealistische Zamenhof was van mening

dat één gemeenschappelijke taal de problemen zou oplossen. In 1887 verscheen het eerste lesboekje. Een taal zonder uitzonderingen. De grammatica, bestaande uit zestien regels, past op een briefkaart. Het stelsel van voor- en achtervoegsels beperkt het leren van eindeloze rijen woordjes. Er wordt wel gezegd dat als je 800 woorden leert, je er 2000 kent. Door het karakter van de taal komt de taalstructuur mooi naar voren en dat leidde weer tot een toegevoegde waarde van deze taal: het propedeutisch karakter ervan. D.w.z. dat als je Esperanto kent, je andere talen sneller leert dan wanneer je geen Esperanto kent. Waarom is het Esperanto dan nog steeds niet doorgebroken? Ik denk, dat u het antwoord eigenlijk al kent, want het is hetzelfde als waarom het Nederlands steeds meer wordt gediscrimineerd en wordt verdrongen door (overbodig) Engels: *DE POLITIEK!* Want in wezen zag mijnheer Beaune graag zijn Frans als lingua franca in Brussel en daarom duikt hij nu, na de Brexit, zo fel op het Engels. Hij ziet wel dat zoiets niet haalbaar is.

Werldesperantobond

Gelukkig zijn er ook instanties die het Esperanto wel als oplossing zien: De V.N. bijvoorbeeld. De Wereld Esperantobond (UEA, Universala Esperanto Asocio) is al heel lang actief lid van UNESCO, (onderdeel van de VN). Wat is er nou mooier dan tweetaligheid voor iedereen: een taal voor nationaal gebruik en één voor internationaal gebruik! En als een land meertalig is, kan het Esperanto zelfs binnen een land een rol spelen. Wilt u meer over Esperanto weten? Voer dan eenvoudig het woord 'esperanto' in op Google en u zit voorlopig nog wel even achter uw computer. Multan sukceson (veel succes)!

Suske en Wiske in Brussel in het Esperanto

Kijkbuisvervuiling

Onze taalinspecteur Frits Vinju uit Almere (Flevoland) was deze winter, zoals de meeste Nederlanders, na negen uur 's avonds aan huis gekluisterd vanwege de geldende avondklok. Dat gaf hem de gelegenheid om de verschillende uitzendingen op de kijkbuis te inspecteren op taalvervuiling. Een programma dat er wel heel negatief uitsprong was "First Dates" van VARA-BNN. Hij schreef aan de redactie van het programma:

"Het is coronatijd en je kan niet heel veel doen, lekker lezen, muziek spelen en soms wat TV-programma's kijken. Ik kwam daarbij op de zender Nederland 3 terecht. Het was half acht en het programma had de vreemde naam 'First Dates'. Na wat spuurwerk te hebben verricht, ontdekte ik dat het een soort ontmoetingsprogramma was, waarbij twee mensen elkaar aan de eettafel ontmoeten en samen wat eten en drinken. Daarna kunnen ze beslissen of er een vervolg zal komen. Na afloop van het programma vroeg ik mij af:

Waarom gebruikten ze 'First Dates?' 'Eerste ontmoeting' lijkt me veel beter. In het taalgebruik wemelde het van de Engelse kreten! Het was werkelijk afschrikwekkend:

- **I like it**
- **How are you**
- **Nice**
- **Thank you**
- **Next time**
- **Great**
- **I love it**

Dit waren slechts een aantal kreten die je hoorde tijdens dit tv-programma. Vooral jonge kandidaten maakten er veelvuldig gebruik van. Misschien kan BNN-VARA eens iets doen tegen dit vreemde taalgebruik op een Nederlandse tv-zender. 'Taalvervuiling op de buis, nee liever niet!'"

EU vist in troebel water

EFNIL (European Federation of National Institutions for Language) is de federatie van nationale instituten voor taal in de Europese landen. De Nederlandse Taalunie is lid van deze federatie. EFNIL streeft naar talige diversiteit als basis voor ontwikkeling van een overkoepelend Europees bewustzijn. Daarom ondersteunt EFNIL de officiële talen van de Europese landen. Bovendien spant EFNIL zich in voor het onderwijs, in zowel de nationale talen als vreemde talen.

EFNIL houdt een wedstrijd voor de beste Europese masterscriptie over taalgebruik, taalbeleid, en meertaligheid. "Master"-studenten in de (toegepaste) taalwetenschap en aanverwante talige onderzoeksdomeinen kunnen deelnemen aan de tweede editie van de wedstrijd. De scripties moeten gaan over een onderwerp dat verband houdt met de doelstellingen van EFNIL. Denk aan: tweetalig onderwijs, taalgebruik in een meertalige omgeving, taaltechnologie in relatie tot meertaligheid, enzovoort.

De scriptie moet geschreven zijn in een van de officiële talen van de Europese landen. De voorkeur gaat uit naar onderzoek dat concrete aandacht besteedt aan politieke acties en beleid. De voorwaarden zijn onder meer:

- beargumenteerd verzoekschrift in het Engels;
- een exemplaar van de scriptie in een van de officiële EU-talen;
- een samenvatting van de scriptie in het Engels;
- een aanbeveling van de begeleider van de scriptie in het Engels.

Taalverdediging heeft twijfels bij de doelstellingen van EFNIL. Behoud van meertaligheid in Europa is het doel. Dat klinkt goed, maar wat houdt het in? De vrees bestaat dat met meertaligheid wordt bedoeld een Europese voertaal (Engels) en op de tweede plaats de eigen nationale taal. Deze vrees wordt gevoed door de verklaring dat men streeft naar een overkoepelend Europees bewustzijn. Dat heeft niets met taal te maken en alles met de politiek om tot een federaal Europa te komen met Engels als voertaal. Het zou ons niet verbazen als EFNIL een mantelorganisatie van de Europese Unie is. We zijn benieuwd naar de financiering van EFNIL.

De voorwaarden om voor een prijs in aanmerking te komen geven ook de richting aan. Het komt er op neer dat de scriptie zelf in de eigen taal opgesteld mag worden, maar de rest moet in het Engels. Ook de webstek van EFNIL is geheel in het Engels. De vraag kan gesteld worden waarom EFNIL eigenlijk is opgericht. Wie heeft daar behoefte aan? De nationale instituten? Waarom zouden die instituten, zoals de Taalunie, behoefte hebben aan nog meer kosten, terwijl ze al geld tekort komen? Al met al hebben wij niet veel vertrouwen in de doelstellingen van EFNIL. Wij zullen het optreden van EFNIL blijven volgen.

Nederlandse taalkunde in het Engels

De Algemene Vereniging voor Taalwetenschap (AVT) en de Nederlandse Vereniging voor Toegepaste Taalwetenschap (Anéla) zijn twee verenigingen waarvan de leden zich bezig houden met de wetenschappelijke bestudering van de Nederlandse taal. AVT geeft elk jaar een bundel uit met de naam: 'Linguistics in the Netherlands', een bundel met wetenschappelijke artikelen, geheel in het Engels. Anéla geeft halfjaarlijks een tijdschrift uit: Dutch Journal of Applied Linguistics, ook geheel in het Engels. Samen reiken ze jaarlijks een prijs uit voor een dissertatie (proefschrift) op het gebied van de taalwetenschap. In elk geval zijn alle winnende dissertaties, vanaf 1994, geschreven in het Engels. Ook alle voorgedragen dissertaties waren in het Engels. Voorts bestaat er nog het wetenschappelijke tijdschrift 'Nederlandse taalkunde', dat drie keer per jaar uitkomt. Ongeveer de helft van dit tijdschrift bestaat uit artikelen in het Engels.

Bovenstaande toont aan dat zelfs wat de studie Nederlands betreft, de voertaal in de academische wereld grotendeels Engels is geworden. Een dissertatie in het Nederlands is blijkbaar niet meer mogelijk. Dit is een vreemde gewaarwording. Duidelijk is dat het Engels niet stilstaat bij de grenzen. Hier is duidelijk te zien dat het Nederlands wordt vervangen door het Engels. Dat dit gebeurt aan de universiteit is niet vreemd. De huidige universiteit wordt bevolkt door mensen die niets liever willen dan opgenomen worden in de vaart der volkeren. Dit alles is zonder slag of stoot gegaan. Misschien komt dit ook doordat dit onderdeel van de wetenschap zo ver van de werkelijkheid afstaat dat de buitenwereld niet eens doorheeft wat hier gaande is. Los hiervan staat de vraag

of die enorme productie van dissertaties en verhandelingen wel nodig is. Wat wordt er mee gedaan en wie controleert dit?

De wetenschappers zullen betogen dat dit goed is voor de wetenschap. Als iedereen in het Engels publiceert kan iedereen van die publicaties kennis nemen. Taalverdediging denkt hier anders over. De bestudering van het Nederlands dient in het Nederlands te geschieden. Als iets echt belangrijk is, kan er altijd een vertaling van gemaakt worden. Inhoudelijk is er dus geen reden om het Engels te gebruiken. Ook naar buiten toe is het van groot belang dat het Nederlands wordt gebruikt. Wat hier gebeurt, maakt een slechte indruk op de gebruikers van het Nederlands: de eigen taal is blijkbaar niet goed genoeg voor de wetenschap. Het wordt tijd dat iemand ingrijpt in dit wereldje. Er is hier sprake van een groep wetenschappers, die door de overheid betaald wordt om de Nederlandse cultuur op de afvalhoop te gooien.

Taaldiversiteit in basisonderwijs

Op 29 januari werd door NHL Stenden Hogeschool te Leeuwarden, een HBO-instelling, een digitaal congres gehouden met als onderwerp "Talige diversiteit in het onderwijs, gelijke kansen door meertalige Pabo's (Pedagogische academie voor het basisonderwijs)".

Het uitgangspunt is dat de toegenomen aanwezigheid van buitenlandse kinderen in de basisschool gevolgen moet hebben voor de wijze waarop onderwijs wordt gegeven. Er mag geen sprake meer zijn van het vooropstellen van het Nederlands. Dat zou de gelijkheid en het welbevinden van de leerlingen schaden. De thuistaal moet daarom ook in de schoolklas gebruikt worden. De onderwijzer hoeft de vreemde talen niet te kennen, maar moet er wel ruimte aan geven. De Pabo is de plek waar de geesten veranderd moeten worden.

Taalverdediging verzet zich krachtig tegen deze ontwikkeling. Dat kinderen thuis geen Nederlands spreken is al niet goed, maar om die vreemde talen ook in de klas ruimte te geven is nog veel slechter. Voorop moet staan dat de school bedoeld is om de kin-

deren volledig onder te dompelen in de standaardtaal, in dit geval het Nederlands. Dat is nodig voor de maatschappelijke samenhang. Iedereen moet de standaardtaal op het hoogste niveau beheersen, zodat alle bewoners van Nederland elkaar goed en gemakkelijk kunnen verstaan. Het principe van de standaardtaal voor iedereen is belangrijker dan mogelijke nadelen. Het wordt trouwens niet duidelijk gemaakt welke die nadelen zijn. Waarom dan toch die nadruk op meertaligheid? We moeten vrezen dat hier de aanhangers van de multiculturele samenleving achter zitten. Bijna iedereen heeft inmiddels erkend dat de multi-culturele samenleving een mislukking is. Wat deze lieden bij de voordeur niet voor elkaar hebben gekregen, proberen ze via de achterdeur alsnog te bereiken. Het feit dat een hogeschool een congres organiseert met het doel om de eigen taal te ondergraven, bewijst dat de duistere krachten van de taal- en cultuurafbraak het nog niet opgegeven hebben.

Achterstelling van Nederlandse studenten Geneeskunde

Wie denkt dat de verengelsing van het hoger onderwijs alleen nadelig is voor het Nederlands, vergist zich. Een goed voorbeeld is de situatie in Groningen bij de Faculteit Geneeskunde. De opleiding is verdeeld in een "bachelor" fase van 3 jaar (onderbouw) en een masterfase (bovenbouw) van 2 jaar. In de bachelorfase kan gekozen worden voor een Nederlandstalige (duurzame zorg en intramurale zorg) en een Engelstalige richting (global health en molecular medicine). Daarnaast krijgen alle studenten een gemeenschappelijk, Engelstalig programma. De masteropleiding is echter Nederlandstalig. Studenten worden verondersteld in de eerste 3 jaar voldoende Nederlandsvaardig te worden om de masterfase te kunnen volgen. Het standpunt van de universiteit is dat de faculteit opleidt voor zowel de gezondheidszorg in de Nederland, als in de wereld: 'Wat ons betreft maakt het niet uit of die studenten komen te werken in Nederland, of ergens anders. De wereld moet genoeg artsen hebben. De faculteit leidt niet alleen op voor Nederland'.

Taalverdediging is zoals bekend tegen de verengelsing van het onderwijs. Uit het bovenstaande blijkt

dat er nog veel meer mis is aan deze vorm van onderwijs. Er geldt voor de medische faculteit een beperkte toegang ("numerus fixus"). Dat betekent dat er aan de poort geselecteerd wordt wie de opleiding mag volgen. Het toelaten van buitenlandse studenten betekent dat er minder Nederlandse studenten kunnen worden toegelaten, uitgaande van een maximum aantal opleidingsplaatsen. Dit is zondermeer een achterstelling van de Nederlandse studenten. Het gaat hier namelijk om een instelling die wordt betaald door de Nederlandse belastingbetaler en tot doel heeft in de behoefte aan artsen in Nederland te voorzien. Dit alles wordt goedgepraat door te stellen dat de faculteit niet opleidt voor de behoefte aan artsen in Nederland, maar voor de gehele wereld. Wie heeft die regel ingevoerd? De universiteit, zonder goedkeuring van de minister en het parlement? Hoe dan ook: Taalverdediging is van mening dat deze werkwijze moet stoppen. Zolang er een beperkte toegang tot de opleiding bestaat, dienen Nederlandse studenten voorrang te krijgen. Bovendien moet de opleiding weer geheel Nederlandstalig worden. Op de eerste plaats uit beginsel. Bovendien is het ongeloofwaardig dat buitenlandse studenten na een 3-jarige "bachelor"opleiding voldoende Nederlands kennen om de "master"fase in het Nederlands te kunnen volgen. Nog afgezien van de vraag hoe het contact met de patiënten moet verlopen. Als Nederland wil dat er elders in de wereld voldoende artsen zijn, is het veel beter om opleidingen in het desbetreffende land te ondersteunen.

Ronselen van buitenlandse studenten

Iedereen die in Nederland een vwo-diploma haalt is in principe toelaatbaar voor een universitaire studie. Veel diploma's van aspirant-studenten uit niet-Westerse landen worden echter ingeschaald op ongeveer niveau havo-5. Daar heeft de Universiteit van Amsterdam in de jacht op buitenlandse studenten iets opgevonden: een voorbereidend jaar aan de universiteit. Prijskaartje: 18.000 euro. Het gaat vooral om de faculteit Economie en Bedrijfskunde, waaronder de richting 'Business Administration'. Opvallend is dat voor deze richting in 2019 een "numerus fixus" is ingevoerd, met andere woorden: de toegang is beperkt en er wordt geselecteerd aan de poort. De Landelijke Commissie, die namens de overheid de gedragscode van de universiteiten in de gaten houdt, en de Centrale Studentenraad (CSR) hebben bezwaar aangetekend. Men vond het vreemd dat de universiteit aan de ene kant een studentenstop wilde en aan de andere kant actief buitenlandse studenten wierf.

Het gevolg van de "numerus fixus" is ook, dat buitenlandse studenten die met de vooropleiding beginnen, niet weten of ze toegelaten worden tot de

gewenste studierichting. Om dit probleem te omzeilen, neemt de universiteit haar toevlucht tot overtreding van de wet. Buitenlandse studenten krijgen alleen een verblijfsvergunning als vaststaat dat ze na het aanloopjaar met zekerheid kunnen doorstromen naar de gewenste opleiding. Dat is bij "Business Administration" niet het geval. Daarom schrijft de universiteit deze studenten in voor een studierichting zonder "numerus fixus". Duidelijk is dat hier de wet wordt overtreden. Ook de Landelijke Commissie, is die mening toegedaan. Wat uiteindelijk het resultaat zal zijn, is thans nog niet bekend.

Dit verhaal is ontleend aan Folia, het blad van de universiteit van Amsterdam. Taalverdediging vindt bovenstaande handelswijze niet alleen onwettig, maar ook schandig. Er worden met illegale middelen buitenlandse studenten toegelaten tot een studierichting met een "numerus fixus". De achterliggende gedachte is dat buitenlandse studenten evenveel rechten hebben als de Nederlandse studenten. Dat is niet zo. Eerst dienen de Nederlandse studenten aan de beurt te komen en dan de buitenlandse studenten. Het gaat hier om regelrechte achterstelling van de Nederlandse studenten die afvallen bij de selectieprocedure. Nog veel beter zou zijn om de universiteiten weer volledig Nederlandstalig te maken. Dan is de "numerus fixus" geheel overbodig. Hoewel de situatie duidelijk is, rijst de vraag of hiertegen opgetreden zal worden. De universiteit van Amsterdam is een broeinest van anti-Nederlandse gevoelens. Hier is de 'weg met ons' stroming de baas. En de overheid doet ook niets.

Het Nederlands van de Scheldekaaien geduwd

Op de foto ziet u het stadsbestuur van Antwerpen. Dit gezelschap is verantwoordelijk voor het volledig verengelsen van de haven van deze goede Nederlandstalige stad. De burgemeester en zijn schepenen, leden van de liberale OVLD, de socialistische SP.a en de zich Vlaamsgezind noemende NV-A, hebben toegelaten, dat alle functionarissen, alle diensten, en alle activiteiten van het Havenbedrijf een Engelse naam hebben gekregen. Het Antwerps Havenbedrijf is een verzelfstandigde gemeentelijke instelling. Hieronder kan u de inhoud van een brochure van het Antwerps Havenbedrijf lezen. Deze stuitende verengelsing is in hoofdletters weergegeven:

“Havenbedrijf Antwerpen zet voor het eerst een AUTONOME DRONE in om de veiligheid in het havengebied te handhaven. Het tuig test verschillende USE CASES. Een netwerk van dergelijke DRONES moet op termijn de diensten ondersteunen.

PORT OF ANTWERP werkt al langer aan de inzet van AUTONOME DRONES. Zo'n DRONE wordt deze week voor het eerst ingezet voor inspecties in het havengebied. De geheel zelfstandige DRONE zal verschillende USE CASES uittesten op het gebied van inspectie en controle. In de nabije toekomst moet een netwerk van AUTONOME DRONES de havendiensten ondersteunen in kerntaken als handhaving en inspectie. Deze eerste testen zijn het resultaat van het PORT OF THE FUTURE-PLATFORM dat PORT OF ANTWERP ter beschik-

king stelt om nieuwe innovaties in de havenomgeving uit te rollen.

De DRONE vertrekt vanuit een vaste uitvalsbasis in de buurt van de Kieldrechtsluis en volgt een vastgelegd traject in de haven. Daarnaast kan hij op aanvraag vliegen, bijvoorbeeld bij calamiteiten waar een overzicht op de situatie belangrijk is. De DRONE werkt volledig zelfstandig en laadt zichzelf op door middel van een intelligent DOCKINGSTATION dat centraal beheerd wordt vanuit een WEBPLATFORM. Het apparaat is ontwikkeld in samenwerking met het bedrijf DRONEMATRIX.

In de testfase worden verschillende USE CASES verkend, zoals inspectie van de infrastructuur, bewaking en monitoring, incidentmanagement, ligplaatsbeheer en olievlek- of drijfvuildetectie. Het objectief is om de verschillende toepassingen in een realistische en complexe omgeving (Seveso-bedrijven, windmolens, hoogspanning, ...) te testen zodat deze in de toekomst de dienst HARBOUR SAFETY & SECURITY(HSS) kunnen ondersteunen. Er zullen in de loop van 2021 meerdere testen volgen met andere autonome systemen, als voorbereiding op de realisatie van een operationeel netwerk van AUTONOME DRONES in 2022.

Ambitie is een netwerk van AUTONOME DRONES die zo een LIVE FEED kunnen voorzien van de verschillende havenactiviteiten. Eerder werden in het kader van de deelname van PORT OF ANTWERP aan het SAFIR-project al uitgebreide testen uitgevoerd om de haalbaarheid van bemande en onbemane DRONES in de haven te onderzoeken. En eind vorig jaar sloegen PORT OF ANTWERP en de EUROPEAN MARITIME SAFETY AGENCY (EMSA) de handen in elkaar voor een project met een door een piloot bestuurd DRONE.

Erwin Verstraelen, CHIEF DIGITAL & INNOVATION OFFICER PORT OF ANTWERP laat optekenen: DRONES zijn een hefboom in het uitvoeren van onze kerntaken als havenautoriteit, gegeven de enorme oppervlakte van het havengebied. Dankzij een netwerk van DRONES houden we beter voeling met wat zich in de haven afspeelt. Via ons PORT OF THE FUTURE-innovatieplatform en samenwerking met partners zoals DRONEMATRIX, kunnen wij technologische innovatie versnellen. Niet alleen voor DRONES, maar ook voor beloftevolle evoluties in autonome scheepvaart, slimme camera's en sensoren. Op die manier werken we aan een veilige, efficiënte en slimme haven: de haven van de toekomst.”

Lander Vanwelkenhuyzen, GENERAL MANAGER DRONEMATRIX: “Voor DRONEMATRIX zijn de havens belangrijke focusgebieden, de mogelijkheden voor de inzet van een AUTOMATIC DRONES in deze gebieden zijn legio. Een verhoogde veilig-

heid, uitgebreide inspectiemogelijkheden en een sterk verbeterde SITUATIONAL AWARENESS die de inzet van menselijke interventies naar een hogere effectiviteit tillen, zijn maar een paar voordelen van onze YACOB TECHNOLOGY, nota bene ontwikkeld op Vlaamse bodem. Onze hard- en softwareontwikkelingen hebben een maturiteit bereikt, waardoor we nu écht aan de slag kunnen. In de volgende maanden zal DRONEMATRIX verschillende EARLEY ADOPTER-programma's lanceren waar deze technologie voor een eerste keer op een INDUSTRIAL SCALABLE wijze ingezet zal worden."

Gevolgtrekking:

De liberale, socialistische en Vlaamsgezinde stadsbestuurders van Antwerpen zouden zich achter-eenvolgens blauw, rood en geel moeten schamen over dit wanbeleid op taalgebied!! Taalverdediging stelt vast dat enig gevoel voor onze taal bij deze lieden ver te zoeken is.

Brugge krijgt weer een Franse naam

Vroeger, in de slechte oude tijd, maakte de heersende klasse in Vlaanderen gebruik van het Frans. Ook de plaatsnamen ontkwamen vaak niet aan verfransing. Zo werd Antwerpen door hen meestal "Anvers" genoemd en Brugge heette in die kringen "Bruges". Na een eeuw van taalstrijd was dat gelukkig voltooid verleden tijd. Maar zie, via een omweg komt die Franse naam nu toch weer terug.

Wat is het geval: De Engels-dolle bestuurders van de havens van Antwerpen en Zeebrugge waren niet zo tevreden over het aanzien dat deze steden in het internationale vrachtverkeer genoten en wilden ze voortstuwen in de wilde vaart der zeehavens door het samengaan van de twee. Een naam als "Havens van Antwerpen en Zeebrugge" voor de fusiehavens was de bestuurders te min en daarom kondigden de burgemeester van Brugge (waaronder Zeebrugge valt) en de havenscheper van Antwerpen op 12 februari aan dat de schepen voortaan konden aanmeren in "The Port of Antwerp-Bruges". Burgemeester Dirk de Fauw (CD&V) en havenscheper Annick de Ridder (NV-A) glommen daarbij van trots! 'Wat geweldig dat hun steden internationaal ontdaan worden van hun bestofte Nederlandse namen en in het frisse Engels verder kunnen gaan', zullen zij gedacht hebben. Wat de twee daarbij over het hoofd zagen, was dat de Engelse naam voor Brugge gelijk is aan de Franse naam en daarbij in het Engels ook nog eens op zijn Frans wordt uitgesproken. Deze "verfransing" van de naam van de hoofdstad van West-Vlaanderen zal in ieder geval zeer op prijs gesteld worden door de Belgen aan de andere kant van de taalgrens en door de Franstaligen in Brussel. Dat hadden zij niet

meer durven dromen! (Met dank aan genoemde CD&V- en de NV-A -bestuurders).

De Antwerpse haven nodigt uit

In januari heeft de haven van de Scheldestad Antwerpen de volgende uitnodiging aan verslaggevers van de Vlaamse media gestuurd. U mag raden wat er in deze uitnodiging niet klopt.

27
January

Digital
Press Event

"Shipping sun and wind to Belgium is key in climate neutral event"

To meet the challenge of the transition towards a carbon neutral society by 2050, we need to look beyond our domestic production of renewable energy. That's why DEME, ENGIE, Exmar, Fluxys, Port of Antwerp, Port of Zeebrugge and Waterstof-Net have teamed up at the end of 2019 in the Hydrogen Import Coalition.

On Wednesday 27th of January at 9.30 am, the Hydrogen Import Coalition, in presence of the partners' CEOs, will announce the results of a joint feasibility study about the import of sustainable energy.

Will the import of renewable energy become a feasible and economically sound solution to the shortage of renewable energy in Western Europe? Which are the most promising energy carriers? When will the import of renewable energy be feasible? And how will the hydrogen import coalition proceed?"

**Port of
Antwerp
Bruges**

Fries in het Statuut?

De Fryske Nasionale Partij (FNP), die in de provincie Friesland kan rekenen op tussen de tien en de vijftien procent van de stemmen bij de provinciale en gemeentelijke verkiezingen, is zeer teleurgesteld over het afblazen van het vastleggen van het Fries in de Nederlandse Grondwet. De aanzet tot de vastlegging van het Nederlands en het Fries in die Grondwet was in 2010 gegeven door de toenmalige ministers Hirsch Ballin en Rouvoet, die deel uitmaakten van het vierde Kabinet Balkenende. Op 19 februari 2018 echter, besloten de ministers van het derde Kabinet Rutte om het wetsontwerp in te trekken. Vooral de regeringspartijen VVD en D66 voelden er niets voor om, door deze vastlegging, de opmars van het Engels ook maar een strobreed in de weg te leggen. Dat hebben deze partijen natuurlijk niet met zo veel woorden gezegd. Zij brachten naar voren dat er te weinig behoefte in de samenleving voor een dergelijk wetsartikel bestond en verder zouden veel inwoners van Caraïbisch Nederland, die het Papiaments of het Engels als huistaal hebben, zich er achtergesteld door kunnen voelen.

Dat betekende dat het Nederlands en het Fries de officiële status van, achtereenvolgens, eerste en tweede rijkstaal van Nederland moesten ontberen. De Statenfractie van de FNP, die zeer actief het gebruik van de Friese taal in Friesland nastreeft, had daar in de nazomer van 2020 iets op bedacht. Fractievoorzitter Sybe Knol stelde voor de vastlegging van de talen niet in de Grondwet te verwezenlijken, maar in het Statuut van het Koninkrijk. Dat Statuut staat boven de Grondwet en bovendien kan een wijziging van het Statuut door de instemming van de eenvoudige meerderheid van de leden van de Staten-Generaal tot stand komen, terwijl voor een Grondwetswijziging een twee derde meerderheid vereist is.

Op zichzelf was dat een goede vondst, ware het niet dat de FNP-Statenleden ook meteen de talen Papiaments en Engels in dat Statuut wilden verankeren. Zij dachten daarmee meer kans te maken op het slagen van hun voorstel.

U begrijpt dat het voorstel tot vastleggen van het Engels in het Statuut bij Taalverdediging tot grote verontrusting heeft geleid. Indien dat zou gebeuren, zouden de voorstanders van de verengelsing van Nederland een middel in handen krijgen om hun streven met dubbele kracht voort te zetten. Wanneer hun tegenstanders daartegen in het geweer zouden komen, konden de taalvandalen aangeven dat het Engels nu eenmaal in het Statuut staat en dat het daarom altijd in Nederland gebruikt zou mogen worden. Te verwachten zou zijn dat zij dan in hun streven gesteund zouden worden door de gerechtelijke instellingen, die tegenwoordig vooral door hun geestverwanten bemand worden.

Daarom heeft Taalverdediging een open brief gestuurd aan de Statenfractie van de FNP, welke door de Friese media naar buiten is gebracht. De tekst van de brief luidde als volgt:

Vergaderzaal Provinciale Staten van Friesland

“Geachte leden van de Statenfractie van de FNP,

In nummer 470 van uw uitgave “Frijbûtsjer” hebben wij op de bladzijden 9 en 27 gelezen dat uw fractie zich beijvert om de talen Fries, Papiaments en Engels in het Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden als rijkstal op te nemen. Dit, omdat het opnemen van het Fries en het Nederlands in de Grondwet, door de regering Rutte III is afgeblazen.

Uw teleurstelling over dat laatste wordt door de Stichting Taalverdediging gedeeld. Ook onze stichting heeft zich steeds ingezet voor het vastleggen van deze twee talen in de Nederlandse Grondwet. Het alternatief dat door u aangedragen is, namelijk het vastleggen van het Fries, het Papiaments en het Engels in het Statuut, lijkt ons echter ongewenst. Het praktisch nut voor het Nederlands en het Fries van deze vastlegging is zeer gering, maar het vastleggen van het Engels, als taal van het Koninkrijk, is ronduit gevaarlijk voor die beide talen. Wanneer het Engels in de Grondwet of in het Statuut zou worden opgenomen, geeft dat aan degenen die Nederland verder willen verengelsen een extra handvat. Dat verengelsen zal de positie van het Nederlands verder uithollen en het Fries zal zijn unieke positie van tweede rijkstaal snel verliezen aan het Engels, waardoor het Fries verder zal worden gemarginaliseerd. Over het Papiaments hoeven we geen discussie te voeren, omdat die taal twee schrijfwijzen kent en dus niet eenvoudig kan worden vastgelegd.

Wij zouden u willen aanbevelen om niet met vuur te spelen en uw actie voor het vastleggen van het Engels in de Grondwet of het Statuut te staken. Het is beter om geen enkele taal in de Grondwet of het Statuut vast te leggen, dan een combinatie van talen waaronder het Engels. Beter is om aan te sturen op het opnemen van het Nederlands en het Fries in

praktische wetten. Zo zou de opname van de volgende regel in de Nederlandse wetgeving wonderen kunnen verrichten:

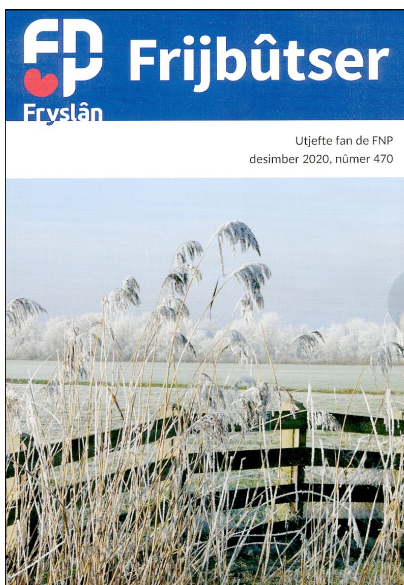
‘In Nederland is het verplicht om in alle openbare ruimtes, alle aanduidingen, opschriften en mededelingen in ieder geval in het Nederlands en in de provincie Friesland ook in het Fries aan, en/of ten gehore te brengen’ (Deze regel kan ook in het Fries in de wetgeving worden opgenomen).

Zowel de Nederlandstaligen als de Friestaligen zouden met een dergelijke wetsaanpassing zeer gaarne zijn.”

Reactie van Sybe Knol

Na het bekend worden van de brief hebben wij een gesprek gehad met het FNP-Statelid Sybe Knol. Hij zei begrip te hebben voor onze bezwaren en legde uit dat het niet de bedoeling van de FNP was om, door middel van het vastleggen in het Statuut van het Engels, de positie van het Nederlands (buiten Friesland) te ondergraven. Het Engels en het Papiaments waren slechts uit tactische overwegingen meegenomen in het voorstel. Hij zei verder dat het voorstel inmiddels was ingetrokken. Er bleek in de Staten van Friesland geen meerderheid voor te zijn. Pfff.... Dat was voor Taalverdediging een hele opluchting!

Antwoord gemeenteraad Eindhoven

In onze vorige Nieuwsbrief heeft u ons verzoekschrift aan de leden van de gemeenteraad van Eindhoven (Noord-Brabant) kunnen lezen, waarin wij aangedrongen hadden op het herinvoeren van de Nederlandse taal op de borden van de luchthaven van deze stad. Deze borden zijn nu vrijwel alleen Engelstalig. De gemeente Eindhoven kan daar, als grootaandeelhouder aanzienlijke invloed op uitoefenen en daarnaast een taalverordening invoeren ten gunste van het Nederlands. Van de griffie van Eindhoven ontvingen wij de onderstaande mededeling:

“Geacht bestuur van Taalverdediging,

U schreef een brief aan de gemeenteraad op 13 november 2020 over taaldiscriminatie op “Eindhoven Airport”. De gemeenteraad heeft uw boodschap gelezen, maar onderneemt geen actie. Dat besloot de gemeenteraad in de raadsvergadering van 16 december 2020.”

Commentaar: De gemeenteraadsleden kan het dus geen fluit schelen dat de Eindhovenaren (hun kiezers) en de andere Nederlandstalige gebruikers van de luchthaven in hun eigen taalgebied door een overheidsinstelling gediscrimineerd worden. We vragen ons af wat al die 45 lieden eigenlijk bezielt. We kunnen ons niet aan de indruk onttrekken dat het voor een deel gewoon baantjesjagers zijn die hun raadslidmaatschap alleen als een inkomstenbron beschouwen en weinig op hebben met de bevolking. Daarnaast zijn er natuurlijk ook booswichten die het afschaffen van de Nederlandse taal als doel hebben.

Hieronder volgt de lijst van fracties in de gemeenteraad van Eindhoven. Tot welke van de twee bovengenoemde groepen ze behoren, mogen ze zelf uitmaken:

De raadsfracties in Eindhoven met het aantal leden: VVD (7), GroenLinks (7), PvdA (6), D66 (6), CDA (6), SP (4), Ouderenappel (2), Lijst Pim Fortuin (2), 50PLUS (2), Denk (1), Leefbaar Eindhoven (1), ChristenUnie (1).

Geen enkel raadslid van die partijen had dus iets op met het Nederlands en de Nederlandstaligen!

Vermaning aan Raad van Kerken

De Nederlandse Raad van Kerken (RvK), waarbij maar liefst achttien geloofsgemeenschappen zijn aangesloten, heeft onlangs een brochure met de Engelse naam "Debt" uitgegeven. Dat is niet bij alle gelovigen in goede aarde gevallen. Zo ontving Taalverdediging een afschrift van de klacht die de heer Sjouke Bosma uit het Friese Goutum, naar de RvK stuurde:

"Beste Raad van Kerken,

Allereerst: hartelijk dank voor toezending van de bezinningsbrochure, voorzien van heel inspirerende teksten, inclusief gebeden. Vooral het Gebed tot de Schepper uit de encycliek Fratelli tutti van Paus Franciscus sprak me erg aan. Maar dan: wat jammer dat u het nodig hebt gevonden dit ook fraai vormgegeven werk te voorzien van een Engelse naam. Waarom Debt en waarom niet 'gewoon' Schuld? Wat heeft u doen besluiten dit anglicisme te gebruiken? Ik kan met de beste wil van de wereld niet begrijpen wat de meerwaarde kan zijn van toepassing van een dergelijke leenvertaling. Wat voor meerwaarde hebben dergelijke barbarismen eigenlijk? Ikzelf zou het in elk geval niet weten."

Het spreekt vanzelf dat Taalverdediging het van harte eens was met de klager en net als hij met grote belangstelling op het antwoord wachtte. Dat antwoord was al snel binnen. Het kwam van de schrijfter van de brochure, Beppie van Laar en luidde:

"Geachte heer Bosma,

Hartelijk dank voor uw mail. Omdat ik verantwoordelijk ben voor de opmaak van de brochure, wil ik graag op uw vraag omtrent het gebruik van Engelse leenwoorden reageren. Zelf heb ik minder moeite daarmee dan u. Iedereen begrijpt de term. Zeker als titel heb ik er minder moeite mee. Dat is toch een andere connotatie dan in de tekst. De term 'schuld' is bij mij zeker voorbij gekomen, maar is naar mijn idee gevoelsmatig beknopter dan 'debt'. Verder is het vooral ook een grafische keuze, omdat het nu eenmaal minder letters zijn. En ja, ik kan uw reactie zeker begrijpen. Het gebruik van Engelse termen verdient zeker overweging."

Commentaar Taalverdediging: Uit dit antwoord blijkt overduidelijk dat de RvK zich heeft ingelaten met iemand die voorstander is van taalvervuiling. Zelf heeft de betreffende medewerkster geen moeite met de verengelsing van onze taal. Om de klager verder niet voor het hoofd te stoten (Hij is per slot van rekening begunstiger van de RvK en dus een inkomstenbron), schrijft zij dat het gebruik van Engelse woorden kan worden "overwogen". Dat wil zeggen dat bezwaar maken tegen de verengelsing in haar ogen niet meteen als een doodzonde moet worden be-

schouwd, maar de RvK zal zich er weinig van aantrekken.

Dat er door de medewerkster van de Nederlandse Raad van Kerken zo lichtzinnig over het vervuilen van onze taal wordt gedacht is erg zorgwekkend. Waar lang voor is gestreden, namelijk het gebruik van de volkstaal binnen de kerken, wordt nu overgegaan tot de benoeming van een bericht aan de gelovigen in de vreemde taal Engels. Dat deze taalverlating door de medewerkster kennelijk heel gewoon wordt gevonden is nog zorgwekkender. Zij geeft daarmee aan geen emotioneel gevoel te hebben voor haar moedertaal en die van de lidmaten van de bij de RvK aangesloten kerken. Iets dat helaas in progressief-kerkelijke kring vaak de regel is. Het opkomen voor het eigene is daar meestal een taboe.

Daar komt nog bij dat tegenwoordig veel hoog opgeleide jongeren, zoals waarschijnlijk ook Beppie van Laar, in het Engels hebben gestudeerd en zodoende het Engels niet meer als een vreemde taal ervaren. Van deze mensen hebben wij, op taalgebied, niets goeds meer te verwachten. Opvallend is nog de smoes die zij heeft bedacht als rechtvaardiging voor het gebruik van het woord "Debt", in plaats van het Nederlandse woord "Schuld": Er zouden daarmee twee letters worden bespaard. Taalverdediging is de afgelopen eenentwintig jaar al met heel veel drogredenen geconfronteerd, maar dit slaat écht alles!

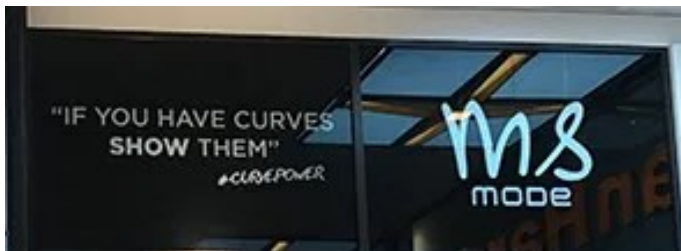
Ten slotte heeft mevrouw Van Laar, wat betreft haar motivering, ook inhoudelijk de plank misgeslagen. Zij stelt dat het woord "Debt" een bredere betekenis zou hebben dan het woord "schuld". Dat is volstrekt onjuist, in tegendeel! Weliswaar wordt dat woord in financiële kringen, waar de verengelsing tegenwoordig schering en inslag is, soms gehanteerd, maar dan alleen in de betekenis van geldelijke schuld en zeker niet voor het soort schuld, waar het in de betreffende brochure om gaat. Buiten die financiële kringen wordt het woord "debt", zo het al bekend is, eigenlijk nooit gebruikt. De Raad van Kerken zou zich ernstig moeten bezinnen of het wel verstandig is om in zee te gaan met personen als Beppie van Laar. Taalverdediging vreest dat, indien de bij de RvK aangesloten kerken, zich op taalgebied van de gelovigen zullen verwijderen, er in de toekomst alleen nog voor lege kerkbanken zal worden geprekeet.

Het Engels schreeuwt je tegemoet bij MS-mode

Onze taalverdediger Jeroen Wijts uit Alkmaar (Noord-Holland) en zijn vrouw lopen voortaan de winkel van MS-mode voorbij vanwege de verengelsing. Hij schreef onderstaande brief aan de bedrijfsleiding:

“Met stijgende verbazing en irritatie betrad ik deze week uw filiaal aan de Europaboulevard in Alkmaar om een jas voor mijn vrouw af te rekenen. Zij was haar pas vergeten, anders had ik bij u geen voet over de sale-drempel gezet. Het overdreven Engels waarmee u uw klanten toeschreeuwt kent vrijwel geen grenzen. Na de vraag aan de kassajuffrouw of ik hier ook in het Nederlands terecht kon of soms in Engelse ponden moest betalen werd ik een beetje meewarig aangekeken en kreeg te horen dat “we nou eenmaal een internationaal bedrijf zijn”. Dat schijn reden genoeg te zijn om uw Nederlandse klanten in te Engels toe te schreeuwen. Na het afrekenen kreeg ik de mededeling dat de kassabon in ieder geval wel in het Nederlands geprint was. Gelukkig maar. Helaas verraadde de plastic tas waarmee ik naar buiten liep dat er “pretty things inside” zouden zitten. Jammer, ik voelde me zeer opgelaten en heb mijn vrouw geadviseerd uw filiaal niet meer te betreden”

Het antwoord van Simon Hamerling van MS Mode luidde:

“Ik kan me best voorstellen dat u zich stoort aan de ontwikkelingen van de Nederlandse taal en de manier waarop deze vandaag de dag vaak met het Engels wordt gemengd. Persoonlijk ben ik ook niet altijd blij met de manier van spreken en schrijven van tegenwoordig. Echter, is het voor een bedrijf een keuze zich tot zijn publiek te richten in een vocabulaire dat op dit moment voor velen gangbaar is. Net als de mode in kleding, is ook de 'mode' in taalgebruik iets waar het grootste deel van ons publiek zich in thuisvoelt. Dat sommige mensen de taal liever op een andere manier zouden zien ontwikkelen begrijpen wij. Echter is het als modebedrijf niet onze missie daarin een uitgesproken standpunt in te nemen. Wij volgen qua kleding en qua taal de mode, om het merendeel van onze klanten zoveel mogelijk aan te spreken. We vinden het jammer als u het internationaal getinte vocabulaire dat bij de huidige modewereld hoort als storend ervaart, maar hebben er zeker begrip voor. Wellicht zou u over het modieuze taalgebruik heen kunnen stappen, en hopelijk alsnog genieten van de kleding die we aanbieden.”

Dirigent leert Nederlands

Het Nederlands Philharmonisch Orkest en de Nederlandse Opera te Amsterdam hebben een nieuwe Chef-dirigent aangesteld. Dat is niet zo maar iemand, nee, dat is de 29 jarige Lorenzo Viotti! Hij is van Italiaanse afkomst en bezit zowel het Zwitserse als het Franse staatsburgerschap. Wat hem zo bijzonder maakt is dat hij aangekondigd heeft zo spoedig mogelijk Nederlands te zullen leren. Daarvoor heeft Lorenzo Viotti zich reeds voor een spoedcursus ingeschreven. Er bestaat in de Nederlandse hoofdstad al een Viottastraat. Misschien is er nog een andere straat beschikbaar om naar deze positieve uitvoerende kunstenaar vernoemd te worden. Anders moet die Viottastraat maar worden omgedoopt in de “Viotta en Viottistraat”. Het is werkelijk hartverwarmend dat zo iemand de taal van de toehoorders van de uitvoeringen, die onder zijn leiding plaats zullen vinden, zo positief tegemoet treedt!

Herinnert u zich Ricardo Chailly nog? Deze Italiaan was tussen 1988 en 2004 chef-dirigent van het Concertgebouworkest? Hij kon na dit zestienjarig verblijf in Nederland nog niet eens in onze taal vragen hoe laat het was of welke tram hij naar het Concertgebouw moest nemen. Chailly kende na al die tijd werkelijk nog geen woord Nederlands en bracht daarmee zijn minachting voor het Nederlandse publiek tot uiting. Wat een verschil met Lorenzo Viotti!

(Bron: onze taalverdedigster en klassieke muzikliefhebster Astrid Roijen, die zich nu al verheugt op de toekomstige optredens van de nieuwe dirigent.)

Lorenzo Viotti

NIOZ gooit het Nederlands over (bak)boord

In 1876 is het Zoölogisch Station der Nederlandsche Dierkundige Vereeniging opgericht. Het station kreeg als taak, het doen van onderzoek naar het dierlijk leven in de zeeën. Het station werd gevestigd aan de Zeedijk te Den Helder (Noord-Holland). In 1960 werd de naam veranderd in: Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee (NIOZ). Vijf jaar later verhuisde het instituut naar het Noord-Hollandse Waddeneiland Texel en in 2001 behaagde het koningin Beatrix om er het predicaat "Koninklijk" aan te verlenen. Zou, om deze vorstin, met een nogal lage dunk van onze taal, nog meer te behagen daarom binnen het instituut het Engels ingevoerd zijn als voertaal? Je weet het maar nooit, "voor wat hoort wat" niet waar? Inmiddels wordt ook naar buiten toe zo veel mogelijk van het Engels gebruik gemaakt, zodat eigenlijk van een Engelstalig instituut kan worden gesproken.

Op kosten van de Nederlandse belastingbetalers zal binnenkort de "Wim Wolff" worden gebouwd, een onderzoeksschip dat van de nieuwste snufjes voorzien zal zijn. Deze boot zal in de toekomst op de Waddenzee en ook af en toe in de Zeeuwse zeearmen rondvaren. Onze taalverdediger, de heer Kees Plug, die ons al verschillende malen in kennis stelde van onaanvaardbare verengelsing in zijn provincie Noord-Holland, heeft de redactie een afbeelding van het ontwerp van het schip gestuurd, waarop aan de bakboordzijde het opschrift "SEA RESEARCH" prijkt. Dat is voor een door de overheid betaald schip, dat binnen Nederland gebruikt zal worden, natuurlijk volstrekt onaanvaardbaar en daarom stelde de redactie aan de leiding van het NIOZ de vraag waarom op de zijkant van de Wim Wolff niet het Nederlandse woord "ZEEONDERZOEK" zal worden aangebracht. Het antwoord werd de volgende dag al gestuurd:

"De keuze om SEA RESEARCH in plaats van ZEEONDERZOEK op de zijkant van de onderzoeksschepen te zetten is een weloverwogen keuze geweest. In de internationale scheepvaart is het gebruikelijk om alles in het Engels te doen (b.v. het marifoonverkeer) zodat het voor alle mede-watergebruikers duidelijk is.

De Wim Wolff zal voornamelijk op de Waddenzee

varen, maar zal toch veel te maken krijgen met internationaal scheepsverkeer. In het Marsdiep bij Texel, waar de thuishaven van dit schip zal zijn, heb je bv de Marinehaven en de "offshore"-haven in Den Helder, veel beroepsvaart richting Friesland en de Afsluitdijk en veel (internationale) pleziervaart. Als het schip richting Zeeland vaart over de Noordzee of noordelijker over het Duitse of Deense wad is het ook handig als iedereen in 1 oogopslag kan zien wat voor type schip het is. Dit geldt natuurlijk vooral ook als het schip aan het manoeuvreren of droogvallen is tijdens veldwerk in beschermde natuurgebieden. Bijkomend voordeel is dat SEA RESEARCH van een afstand beter te lezen valt dan het lange woord ZEEONDERZOEK. Tot slot wil ik meegeven dat we er wel voor hebben gekozen om de nieuwe schepen namen te geven van Nederlandse zeeonderzoekers, juist om te benadrukken dat het de nationale onderzoeksvloot is voor de Nederlandse mariene wetenschap. Ook al zijn die namen misschien internationaal wat minder bekend of minder goed uit te spreken. Ik hoop dat ik u hiermee naar tevredenheid heb kunnen beantwoorden. Mocht er nog meer informatie nodig zijn, dan hoor ik het graag. Met vriendelijke groet, Henriette de Waal.

PS. Overigens werken er bij het NIOZ 25 nationaliteiten, en werken we samen met internationale onderzoeksinstituten, dus vandaar dat bv de website, social media en veel andere communicatie bij NIOZ in het Engels gaat."

Van dit antwoord druipt de minachting voor het Nederlands af. Eerbied en gevoel voor de eigen taal ontbreken volledig. Er worden allerlei belachelijke drogredenen genoemd om dit verraad aan de Nederlandstaligen en het schenden van de wettelijke bepalingen niet alleen goed te praten, maar zelfs te prijzen. Het lijkt wel of het NIOZ trots is op het verraad van de eigen taal! U begrijpt dat dit om een protest schreeuwde en dat protest stuurde we dan ook per ommegaande:

"Op de webstek van het ministerie van Verkeer, Infrastructuur en Waterstaat is te lezen dat op de Nederlandse waterwegen de VERPLICHTE voertalen Nederlands en Duits zijn. In de buurt van zeehavens mag ook gebruik gemaakt worden van Engels. Dat laatste heft de verplichting om gebruik te maken van het Nederlands op de overige wateren niet op. Zeker op een door de overheid (via de NWO) gesubsidiëerd schip, zoals de Wim Wolff, zou daarom in ieder

geval ook het Nederlands dienen te worden gebruikt.

Wat betreft de inhoud van uw reactie: U stelt dat het schip, dat in de eerste plaats in de Nederlandse wateren zal varen, met een Engelse functie-aanduiding voor iedereen herkenbaar zal zijn. Zou u ons kunnen uitleggen hoe u weet dat de andere waterweggebruikers allemaal de Engelse taal machtig zijn? Het is volstrekt uit de lucht gegrepen dat andere waterweggebruikers het woord "ZEEONDERZOEK" minder goed zouden kunnen lezen dan "SEA RESEARCH". Op de genoemde webstek van het ministerie staat dat, buiten de omgeving van zeehavens, het Nederlands en het Duits de enige verplichte voertalen zijn. Het schip, de Wim Wolff zal, naar u heeft aangegeven, op de Waddenzee en in de Zeeuwse wateren varen. Daar dient van het Nederlands of het Duits gebruik te worden gemaakt. Dat geldt ook voor buitenlandse waterweggebruikers, die daarom het woord "ZEEONDERZOEK" moeten kunnen lezen en begrijpen. Door de functie van de Wim Wolff uitsluitend in het Engels aan te geven, zal de wet door het NIOZ worden overtreden. Het schip is nog niet gebouwd en geveerd, zodat deze aanstaande wetsovertreding nog kan worden voorkomen.

Dat het NIOZ, dat voornamelijk door Nederlandstalige belastingbetalers van middelen wordt voorzien, intern van de Engelse taal gebruik maakt, zoals uit uw reactie blijkt, is al erg genoeg, maar dat het NIOZ ook naar buiten toe afscheid neemt van onze landstaal is een grof schandaal! De buitenlandse medewerkers die bij het NIOZ in dienst zijn, zouden verplicht kunnen worden Nederlands te leren. Als zij daar te dom of te lui voor zijn, kunnen zij beter vertrekken. Het is volstrekt onbegrijpelijk dat het NIOZ meewerkt aan het niet-inburgeren van vreemdelingen.

Taalpost

Taalpost is de digitale nieuwsbrief van het Genootschap Onze Taal en komt twee keer per week uit. De nieuwsbrief begint met een taalkundig onderwerp. Meestal wordt aandacht besteed aan de betekenis en het gebruik van een bepaald woord. In de afgelopen twee maanden kwamen wij de volgende woorden tegen:

Mousseline
Craquelé
Catch 22
Cassant
Lethargisch
Grunge

Je vraagt je af wat het doel van Onze Taal is: aandacht voor de eigen taal of de deur wijd open zetten voor vreemde talen.

Taalunie is jarig, hoera?

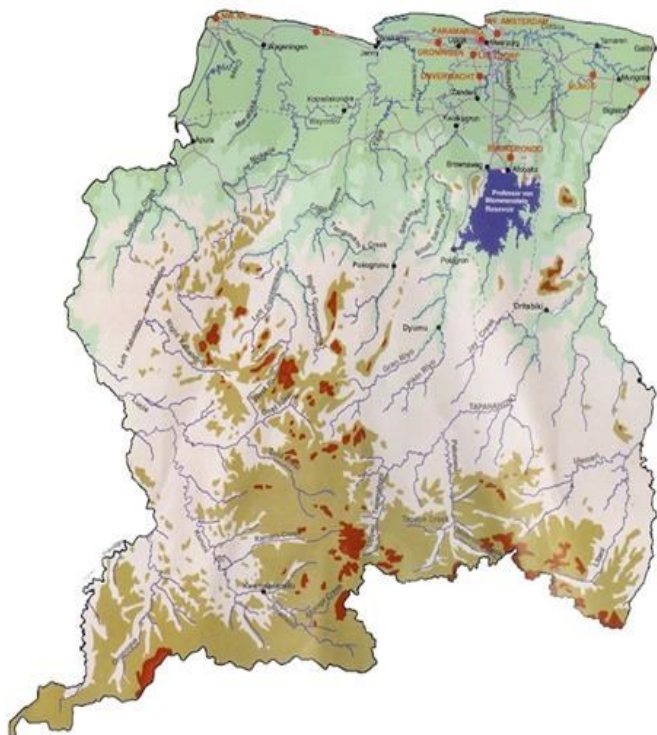

De Taalunie heeft op 8 december 2020 bericht over haar activiteiten. Een samenvatting. Het comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie is op 7 december 2020 bijeengekomen voor overleg. Er werd onder meer stilgestaan bij het feit dat het op 9 september 2020 veertig jaar geleden was dat in Brussel het Taalunieverdrag werd ondertekend. Naar aanleiding hiervan werd de waarde van de Taalunie als gezamenlijke beleids- en kennisorganisatie voor het Nederlands herbevestigd. Het is belangrijk dat er wordt samengewerkt op het vlak van de luister van de taal en haar uitstraling. Daarbij gaat de Taalunie uit van de kracht van een gedeelde standaardtaal met ruimte voor variatie. De veertigste verjaardag is tegelijk een moment om vooruit te blikken. Daarom werd tijdens de vergadering de vijfjaarlijkse visitatie van de Taalunie aangekondigd, die in het najaar van 2021 tot een rapport moet leiden over de sterktes en zwaktes van en de uitdagingen voor de Taalunie. Het Instituut voor de Nederlandse Taal, dat met de Taalunie verbonden is en belangrijke verantwoordelijkheden heeft op het vlak van de beschrijving van het Nederlands, zal volgend jaar een soortgelijke visitatie ondergaan.

Verder kwam in het bericht aan de orde: de ondersteuning van opleidingen Nederlands in het hoger onderwijs, de leesbevorderingscampagnes in Nederland en Vlaanderen en de nieuwe adviestekst van de Taalunie inzake taalcompetente leerkrachten.

Zoals bekend is Taalverdediging zeer kritisch ten opzichte van de Taalunie. De Taalunie komt onvoldoende op voor de standaardtaal en voor de eenheid van de standaardtaal. Ook doet de Taalunie geen enkele poging om haar werkerterrein te verbreden. Zij zou veel meer als een taalautoriteit moeten optreden, leiding geven aan de ontwikkeling van het Nederlands, er voor zorgen dat het Nederlands zich op eigen kracht kan ontwikkelen en zich verzetten tegen de verengelsing. Dat doet de Taalunie niet en het is te hopen dat de visitatie van dit najaar een verandering ten goede tot gevolg zal hebben. Daarbij is wel nodig dat er vanuit de politiek druk wordt uitgeoefend.

Nederlandse regering schrapt een deel van ons taalgebied

Dit is de échte kaart van Suriname

In het zuidwesten van Suriname ligt een stuk oerwoud, waarop het buurland Guyana zijn begerig oog heeft laten vallen. Er zouden misschien wel delfstoffen te vinden zijn en het zou in de toekomst geschikt kunnen worden gemaakt voor het toerisme. Dat zal geld in het laatje brengen en dat kan het armlastige Guyana goed gebruiken. Nu zou u kunnen denken: Wat maakt ons dat uit, er woont niemand, het is moeilijk bereikbaar, en op al dat Surinaamse oerwoud mist men die paar bomen niet. Nou, dat is toch te lichtvaardig gedacht. Het betreft namelijk een stuk grond met de omvang van Overijssel, Gelderland, Utrecht en Noord-Brabant samen, of de helft van België. Dat is geen kleinigheid en het behoort wél tot ons taalgebied. Alleen al daarom is het beslist de moeite waard om het uit de grijpgrage handen van de Engelstalige Guyanezen te houden.

Voorgeschiedenis

Suriname werd in 1667 door Abraham Crijnssen tot Nederlandse kolonie gemaakt en is dat tot 1954 gebleven. Daarna werd het een Nederlands rijksdeel, waarbij de inwoners het Nederlands staatsburgerschap ten deel viel. In 1975 is hun dat staatsburgerschap, zonder dat zij er zich over hadden kunnen uitspreken, door de Nederlandse regering van Joop den Uyl en Jan Pronk ontnomen en werden zij pardoes de onafhankelijkheid ingeschopt. De gevolgen daarvan zijn buitengewoon ernstig geweest, maar daar hebben we het hier nu niet over.

Dit is de foute kaart van de Nederlandse regering

Barbice-Demerary-Essequibo

Ten westen van Suriname waren er vroeger nog drie Nederlandse koloniën: Essequibo, Demerary en Barbice: De twee eerste waren in 1616 gesticht en Barbice, dat "naast" Suriname lag, in 1627. Zij bleven sindsdien, met enkele onderbrekingen, in Nederlands bezit tot 1815. Tussen de goeverneurs van deze koloniën waren er soms onenigheden over de nauwkeurige afbakening van de grondgebieden. Uiteindelijk werden de goeverneurs van Suriname en Barbice het eens over de grens en bepaalden zij dat die kwam te liggen aan de westkant van de rivier de Corantijn en wel bij laag water. Die hele rivier (bij laag water) behoorde daarna dus officieel tot Suriname en dat gold ook voor de Boven-Corantijn, diep in het binnenland. Eigenlijk was dat niet zo heel belangrijk, want het geschil speelde zich af binnen dezelfde koloniale wereldmacht, die de Republiek der Verenigde Provinciën toen was.

Britse landhonger

Nadat in 1815 Essequibo, Demerary en Barbice in Britse handen waren overgegaan kwam daar verandering in. De Britten, eeuwenlang de ervijanden van de Republiek, rekenden naar zich toe en wilden op zo veel mogelijk achterland voor de inmiddels samengevoegde en tot "Brits Guyana" omgedoopte koloniën beslag leggen. Het onder Suriname vallende gebied tussen de Boven-Corantijn en de Coerone-rivier behoorde daar ook toe. Dat was wettelijk, want de grens tussen de koloniën Suriname en Barbice, was bij de overdracht van laatste aan het Verenigd Koninkrijk door beide mogendhe-

den erkend. Toch bleven de Britten aanspraak maken op dit gebied en die aanspraak is met de onafhankelijkheid van Guyana in 1966, door de nieuwe staat voortgezet.

Van tijd tot tijd pleegt het buurland van Suriname er grensschendingen en Guyana heeft zelfs de onhebbelijkheid gehad om het begeerde gebied op zijn landkaarten, als Guyanees bezit, in te tekenen.

Brief van Den Uyl

Nu zou men denken dat de Nederlandse regering vast houdt aan de grenzen die bij de onafhankelijkheid van Suriname golden. Die onafhankelijkheid was per slot van rekening aan heel Suriname verleend, het betreffende stuk binnenland inbegrepen. Dat ligt vast. De toenmalige minister-president, genoemde Joop den Uyl, heeft dat in een officiële brief op de onafhankelijkheidsdag, 25 november 1975, aan de Surinaamse regering laten weten:

“Paramaribo, 25 november 1975,

*Aan: De Regering van de Republiek Suriname
t.a.v. Zijne Excellentie de Heer H.A.E. Arron,
Minister-President*

Ingevolge Uw verzoek heb ik, ervan uitgaande dat het grondgebied van een land zo duidelijk mogelijk omschreven moet zijn bij zijn onafhankelijkwording, de eer U het volgende mede te delen met betrekking tot de grenzen van Suriname.

Het Koninkrijk der Nederlanden verklaart als territorium van de onafhankelijke staat Suriname te beschouwen het tot de datum der Surinaamse onafhankelijkheid deel van het Koninkrijk uitmakende gebied, gelegen op het vaste land van Zuid-Amerika, dat steeds bekend heeft gestaan onder de naam Suriname.

De Koninkrijksregering verklaart de tot de datum der Surinaamse onafhankelijkheid terzake van de begrenzing van vorenbedoeld gebied gehuldigde koninkrijks-standpunten te zullen blijven ondersteunen en zulks uiteraard voor zover en ter plaatse waar de regering van Suriname dit wenst.

De oostgrens van dit gebied wordt gevormd vanaf de samenvloeiing van de Marowijnkreek en de Litani in noordelijke richting door een lijn lopende tussen de beide oevers van de Lawa en de Marowijnrivier tot een punt op de nader te bepalen sluitlijn van de monding der Marowijnrivier en vanaf dit laatste punt door de zogenaamde equidistantielijn tussen de kusten van Suriname en Frans Guyana

De Guyanese hoofdstad “Georgetown” heette vroeger “Stabroek”. De markt heeft die Nederlandse naam behouden.

De voormalige Nederlandse koloniën in het huidige Guyana

door de territoriale zee, onverminderd de rechten welke krachtens internationaal recht aan de soevereine Republiek Suriname als kuststaat toekomen in het door de voortzetting van deze lijn begrensde gedeelte van het zeegebied.

Omtrent de grens ten zuiden van de samenvloeiing van de Marowijnekreek en de Litani geldt het, blijkens het op 14 november 1975 door de delegaties van het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek ondertekende protocol, door de koninkrijksdelegatie bepleite koninkrijksstandpunt, onverminderd hetgeen blijkens dit protocol gemeenschappelijk wordt aanbevolen als leidraad voor een te sluiten grensverdrag en een verdrag betreffende economische samenwerking tussen Suriname en het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek.

De zuidgrens wordt gevormd door de lijn der waterscheiding tussen het stroomgebied der Amazone in het zuiden en de bekkens der waterstromen die zich noordwaarts in de Atlantische Oceaan storten.

De westgrens wordt gevormd door de laagwaterlijn op de linkeroever van de Corantijn, van oorsprong tot monding. De grens loopt daardoor vanaf een nader te bepalen punt op de zuid-grens naar de oorsprong van de Boven-Corantijn, vervolgens vanaf deze oorsprong langs de laagwaterlijn op de linkeroever van de Boven-Corantijn en de Corantijn tot het punt waar de oeverlijn in de kustlijn overgaat en vanaf dit punt langs een lijn met een richting 10 graden oost van het Ware Noorden door de territoriale zee, onverminderd de rechten welke krachtens internationaal recht aan de soevereine Republiek Suriname als kuststaat toekomen in het door de voortzetting van deze lijn begrensde gedeelte van het zeegebied.

De noordgrens wordt bepaald door de basislijn vanwaar de breedte van de territoriale zee wordt berekend overeenkomstig de bepalingen van het internationale recht, onverminderd de rechten welke krachtens internationaal recht aan de soevereine Republiek Suriname als kuststaat in het zeegebied daarbuiten toekomen.

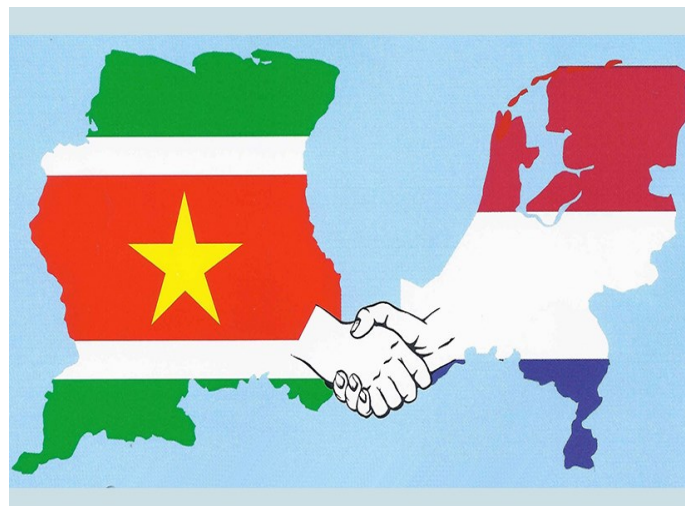
Het Koninkrijk beschouwt de bij de onafhankelijkwording van Suriname geldende verdragen, welke deze grenzen vastleggen, als geldige vaststelling van de daarbij geregelde grenzen.

Volgens algemeen aanvaarde regels van het volkenrecht verkrijgt de Republiek Suriname de rechten die het Koninkrijk der Nederlanden met betrekking tot deze grenzen aan deze verdragen kan ontleen en gaan de terzake geldende verplichtingen over op de Republiek Suriname.

Het Koninkrijk zal de documenten en bescheiden die betrekking hebben op de grenskwestie van Suriname ter beschikking blijven stellen van de Republiek Suriname, en aan elk verzoek om andere terzake doende documenten en bescheiden te ontvangen naar beste vermogen blijven voldoen."

Dit laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Het is daarom volstrekt onbegrijpelijk wat de huidige Nederlandse regering Rutte-III onze voormalige rijksgenoten nu levert: Zij verspreidt kaarten van Suriname waarbij het gebied tussen de Boven-Corantijn en de Coeroenie-rivier als grondgebied van Guyana is ingetekend. Dat betekent dus dat de vroegere koloniale macht, Suriname een vieze poets bakt en partij trekt voor Guyana, door zijn onwettige aanspraken informeel te erkennen. Daarbij komt ook nog dat er daardoor een enorme lap grond aan ons taalgebied wordt onttrokken, want Guyana is een Engelstalig land. Het Nederlands is er volledig uitgestorven.

Dat is totaal onaanvaardbaar en daarom heeft Taalverdediging een protest gestuurd naar het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken, met daarin de eis dat het ministerie alleen nog kaarten van Suriname zal verspreiden met de door Nederland bij de soevereiniteitsoverdracht vastgestelde landsgrenzen. Verder dient de Nederlandse regering Suriname te steunen, indien het (onverhoopt) tot een openlijk conflict mocht komen met Guyana. Dat op grond van het Raamverdrag inzake Vriendschap en Nauwere Samenwerking, dat op 1 mei 1995 tussen Nederland en Suriname is gesloten. Ons taalgebied

dient te allen tijde, overal en tegen iedereen te worden verdedigd!

Taalverdediging heeft eerst telefonisch en daarna per e-post aan de woordvoerder van het ministerie van Buitenlandse Zaken verzocht om aan de vervalsing van de grens tussen Suriname en Guyana door dit ministerie een eind te maken:

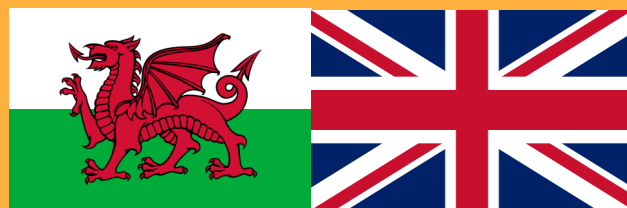
“Geachte heer Van der Meij,

Zoals tijdens ons telefoongesprek van hedenmiddag is besproken, maakt de Stichting Taalverdediging zich zorgen over het publiceren van onjuiste kaarten van de Republiek Suriname door de Nederlandse overheid. Op deze kaarten is de zogenaamde Tigri-driehoek, een gebied van ruim 15 duizend vierkante kilometer, ingetekend als onderdeel van de Republiek Guyana. Dit is onterecht omdat de grens tussen de beide landen aan de westkant ligt van de rivieren de Corantijn en de Boven-Corantijn.

Deze grens is al in de achttiende eeuw door de Staten-Generaal van de Verenigde Provinciën vastgelegd als grens tussen de koloniën Suriname en Berbice, die toen beide onder Nederlands bestuur stonden. Bij de overdracht van de koloniën Berbice, Demerary en Essequibo aan het Verenigd Koninkrijk in 1814/5 is die grensligging nog eens in het overdrachtsverdrag door beide landen aanvaard.

Op de onafhankelijkheidsdag van de Republiek Suriname (25 november 1975) is deze grensligging door de toenmalige Nederlandse minister-president, drs. J.M. den Uyl, per brief aan de nieuwe Surinaamse regering bevestigd. Daarna is het Koninkrijk der Nederlanden er niet meer op teruggekomen. Dat betekent dat het officiële Nederlandse standpunt nog steeds overeenkomt met dat uit de genoemde brief van 25 november 1975. U deelde ons mee dat het afbeelden van deze foute kaarten door de Nederlandse overheid niet betekent dat de Nederlandse regering de afbeeldingen als juist beschouwt. Er was voor deze kaarten gekozen omdat die door de Verenigde Naties werden uitgegeven. Het lijkt ons toch normaal dat de Nederlandse regering handelt naar eigen inzicht en zich niet laat leiden door foute inzichten van de Verenigde Naties. De Nederlandse regering is per slot van rekening geen uitvoeringsorgaan van de VN, maar de regering van een soevereine staat. Elk lid van de VN kan van de organisatie van de VN verlangen om op de door haar gemaakte fouten terug te komen. De Stichting Taalverdediging zou graag willen weten of de Nederlandse regering dit reeds gedaan heeft en zo niet, of zij van plan is dat binnenkort te doen en daarop vooruitlopend de huidige foute kaarten van de republieken Guyana en Suriname te vervangen door kaarten met de juiste weergave van de grens tussen beide landen.”

Verengelsing kroonprinses

De Nederlandse troonopvolgster prinses Amalia is aangemeld als studente aan het World United College. Dat is een hogeschoolketen op radicaal -progressieve en internationalistische grondslag. De onderwijsinstelling wordt financieel ondersteund door de Nederlandse regering. Het United World College heeft vestigingen in vele landen, ook in het Nederlandse Maastricht, maar toch is gekozen voor een van de scholen in het Verenigd Koninkrijk (VK). De voertaal in al die vestigingen is Engels, dus daarvoor maakt die keuze eigenlijk niet uit. Dat de opleiding toch niet in Maastricht genoten zal worden houdt wellicht verband met de gewenste volledige onderdompeling van hare koninklijke hoogheid in de Engelse taal, die in Maastricht, bijvoorbeeld in het uitgaansleven, nu eenmaal niet gegarandeerd kan worden.

De prinses zal in het VK dus klaargestoomd worden om als toekomstig staatshoofd van Nederland volledig in het Engels te kunnen functioneren. Dat kan goed van pas komen bij bijvoorbeeld staatsbezoeken, die wat het Huis van Oranje betreft vooral niet in het Nederlands mogen plaatsvinden, maar als het even kan in het Engels. Voor degenen die onze Nieuwsbrieven nog maar kort ontvangen: Koningin Beatrix en haar zoon Willem weiger(d)en hun officiële toespraken bij die gelegenheden in het Nederlands te houden, zoals het protocol dat voorschrijft. Zij doen en deden dat tegenover een Duitstalig staatshoofd in het Duits, tegenover een Franstalig staatshoofd in het Frans en in ALLE andere gevallen ma(a)k(t)en zij gebruik van het Engels, ook als het andere staatshoofd niet-Engelstalig was of is.

Nal Kats uit Dommelen (Noord-Brabant) is ten einde raad en ziet het niet meer zitten. Hij is gepensioneerd muziekleraar en heeft jaar in, jaar uit, moeten toezien hoe zijn geliefde moedertaal aangevreten werd door de verengelsing. Nal Kats heeft het nu echt helemaal gehad met de vernieling van het Nederlands en daarom heeft hij in februari een open brief gestuurd naar zo veel mogelijk Nederlandse gezagsdragers en mandatarissen, met de mededeling dat hij van plan is niet meer te gaan stemmen totdat de politiek eindelijk eens iets gaat ondernemen om onze taal te redden. Verder roept hij iedereen op zijn voorbeeld te volgen. Dat laatste is natuurlijk zijn goed recht, maar voor alle duidelijkheid: het komt niet voort uit het gedachtegoed van onze Stichting. Er zijn namelijk gelukkig nog altijd politieke groeperingen die het herstel en behoud van onze taal nastreven en die onze steun verdienen. Hieronder kan u lezen wat de actievoerder aan de verzakende bestuurders en zogenaamde vertegenwoordigers van het volk heeft geschreven:

De vernietiging van onze moedertaal

In 2015 heb ik geprobeerd om bewindslieden, Kamerleden en vele anderen aan het verstand te brengen, dat het met de gezondheid van onze moedertaal al jarenlang de verkeerde kant op gaat. Met kracht van aangevoerde argumenten vertelde ik, dat je de grootschalige verengelsing moet stoppen, omdat je daarmee de intellectuele en emotionele ontwikkeling van jonge mensen beschadigt. Dit schreef ik in de hoedanigheid van onderwijzer, leraar en componist. Helaas, sprak ik tegen de buitenmuren van het Binnenhof. Dit heeft mij tot het besluit gebracht om voor de derde keer op rij niet te gaan stemmen bij de Kamerverkiezingen. Als politici niet geïnteresseerd zijn in mijn problemen, dan ben ik ook niet langer geïnteresseerd in de carrière-problemen van de dames en heren politici.

Het zijn de Nederlandse Publieksomroepen, krantenjournalisten, universiteiten, hbo-opleidingen, de handel, enz. die van onze moedertaal een rommel-tje maken. Op geen enkele wijze worden wij, burgers, beschermd door de overheid, lees de Ministers en de Tweede Kamerleden.

Het is daarom, dat ik voor de derde keer niet meer ben gaan stemmen op Tweede Kamerkandidaten, omdat er geen taalcommissie bestaat met verregaande bevoegdheden, en dat dit ook niet als voorstel duidelijk in het verkiezingsprogramma van een fatsoenlijke politieke partij te lezen is. (In alle ons omringende landen is die er wel, in ons land niet).

Verder eis ik als emotioneel beschadigde burger, dat alle recent verdwenen goed-Nederlandse alledaagse woorden weer worden teruggebracht in ons Nederlandse woordenbestand. (Volgens het boekje Op-en-top Nederlands, of op www.vindpunt.nl).

Denkt u vooral niet, dat ik de enige ben die het afbreken van onze moedertaal aan de kaak stel. U zal versteld staan over de stille woede die over dit onderwerp aanwezig is bij veel ontwikkelde (ook jongere) burgers. Ik ben maar het topje van deze woedeberg. “Maar je doet er toch niets aan,” denken ze moedeloos. Daar ben ik het niet mee eens.

Één van de vele wapens die wij hebben, onnozele burgers, is ons stemrecht.

Beste bewindslieden, dit is mijn boodschap voor het Nieuwe Jaar. Op de ruimte hieronder staan wat overdenkingen en vragen over dit onderwerp, maar dit kunt u gerust ongelezen laten. Corona en de opwarming van de aarde zijn voor u belangrijkere dingen. Misschien kunnen uw kantinebeheerder en de schoonmakers er even naar kijken.

Overdenkingen en vragen

Vraag: Veel zwerf-Engels komt uit ‘NPO-omroep-land’. Doen een stel journalisten onder de NPO-medewerkers dit op eigen houtje? In dit geval moeten wij de vraag stellen: Zijn deze mensen bevoegd om aan het Nederlandse volk taallessen te geven? Hetzij in het Engels, hetzij in het Nederlands..? Woorden als: “deadline”, “checken”, “cash geld”, “crashen”, “starten”, “weekend” en “ticket” komen die allemaal uit onbevoegde geesten...? Wilt u dit eens onderzoeken? (‘weekend’ voelt als ‘schuttingwoord’, is kunstmatig ingeburgerd).

Vraag: Als NPO-medewerkers van mening zijn, dat ‘hun’ omroep een Staat binnen de Staat is, moeten ze dan niet gecorrigeerd worden via boetes, schorsing of ontslag? Wij als belastingbetalers zijn toch uiteindelijk de eindwerkgevers van deze mensen? Heel veel taalgenoten willen hun zwerf-Engels niet.

Inburgeringscursussen: Mag je van vluchtelingen verwachten dat ze onze taal goed leren, als de leraren zelf niet meer weten welke woorden nog tot het alledaagse Nederlands worden gerekend? Is het weekeinde of wiekent, starten of beginnen, plaatsbewijs/kaartje of ticket? Maar dan ook: “Kom je volgende ‘wiek’ bij mij eten?” – De dokter vraagt: “wanneer startte uw zwangerschap?” Past het woord ticket (fonetisch tikkut) bij ons, als we weten dat de 2e lettergreep hier een schuttingwoord is..?

Vraag: Als onze moedertaal in het huidige snelle

tempo verloedert, is u dan niet bang dat de volgende groepen in de problemen zullen komen: advocaten, notarissen, schrijvers van Nederlandse (kinder)boeken, vertalers, onze scholen, buitenlandse universiteiten die Nederlands aan hun studenten doceren, conferenciers? (Toon Hermans, Wim Sonneveld en Annie M.G. Schmidt e.a. waren grootmeesters binnen hun vakgebied).

Vraag: Geloof u zelf in die grote leugen van al die lieden met hun zwerf-Engels: "Uuh...jaa... een levende taal verandert nu eenmaal..." Natuurlijk is dit in hun Gooise NPO-wereldje zo. Als je deze lieden tien keer op de tv laat schreeuwen: "Water kookt bij 90° en 90° is ook nog een rechte hoek" dan zeggen alle mensen in 't Gooi de volgende week precies hetzelfde. De macht van deze lieden is groot: een taal verandert, akkoord. Maar door deze lieden wordt een taal ook steeds veranderd. Hierom vraagt de gemiddelde burger niet.

Nieuwe taalautoriteit: Je hebt een keuringsdienst voor voedsel en waren; er is een inspectie voor de gezondheidszorg enz. Door het instellen van een Rijks-taalcommissie met bevoegdheden zal hier een einde aan worden gemaakt. De immer slapende Taalunie voor België en Nederland kan dan worden opgeheven.

Pedagogische waarde: Dat Engelse NPO-zwerfvuil zorgt er niet voor, dat de Nederlanders het Engels beter gaan beheersen. Integendeel, er wordt verwarring gesticht. Kinderen leren de taal in beginsel van hun moeder: moedertaal. Engels op de basisschool is dus klinkklare pedagogische onzin.

Vraag: Iedereen die meent iets voor te stellen, gebruikt Engelse woorden of uitdrukkingen. Bewust of onbewust is er Engels gebrak. Als bv. NPO-mensen dit bewust doen, dan is dit kwalijk. Maar als zij dit Engelse gebrak onbewust doen, dan hebben wij te maken met een psychiatrisch verschijnsel. In vaktaal heet dit het Syndroom van 'Gilles de la Tourette'. Dan moeten deze mensen behandeld worden. Zou u hier eens naar kunnen laten kijken?

Regionale Omroepen: Bent u het eens met de volgende stelling: De streekomroepen kunnen alleen maar goed functioneren als de moedertaal niet wordt vergiftigd met zwerf-Engels? Op termijn wordt de streektaal ook verengelst.

Vraag: worden kandidaat-Kamerleden ooit psychologisch gekeurd voor het verantwoordelijke ambt van 'volksvertegenwoordiger'? Door veel Tweede Kamerleden voel ik mij niet vertegenwoordigd. Vooral niet in deze taalkwestie...

De moedertaal is een heilig ding: Maak onze taal

niet belachelijk door er Engelse woorden in te friemelen. We doen dit ook niet met het Onze Vader. Eén van de mooiste gebeden die ik ken. Hoe zouden de Christelijke Kamerleden en ministers het vinden, als er swingend Engels in dat gebed zou worden gevlochten? "Zum Kotzen", nietwaar?

Ook wil ik niet... dat er geknoeid wordt met de wederkerende voornaamwoorden. Dit is een rechtstreeks gevolg van de verengelsing van onze moedertaal. Vaak zie je op de NOS-teletekst deze onzin staan: "Het regengebied breidt naar het Noorden uit". Nee, klungels, dit moet zijn: "Het regengebied breidt zich naar het Noorden uit. Of: "De winkel opent op donderdag". Nee, klungels: "De winkel gaat op donderdag open". Ook worden veel mensen ziek van die Gooise tennisbaan ààhh..rr... Wij noemden dit al 50 jaar geleden een spraakstoornis.

Vraag: De NPO's en journalisten veranderen eigenmachtig onze moedertaal. Dan mag je volgens het gelijkheidsbeginsel verwachten, dat autoverkopers eigenmachtig de verkeersregels gaan veranderen, of koks en frietverkopers de gezondheidsregels.

Kortgeleden zat ik in de kantine van een landelijke universiteit. De beheerder trakteerde vanwege zijn verjaardag op gebak bij de thee of koffie. Aanwezig waren enkele professoren Nederlands, hoofd-docenten en ook enkele schoonmakers van het gebouw. In deze universiteit is iedereen gelijkwaardig. Toen ik naar huis ging, was ik heel wat wijzer geworden over de verengelsing van onze taal.

Prof. A: Die veel te grote nadruk op het Engels schaadt niet alleen onze taal, ze isoleert ons ook van onze buurtalen: Frans en Duits..."

Hfd doc 1: "...Mijn belangrijkste argument voor Nederlands is, dat het de meest gesproken en best begrepen taal hier te lande is. Idem voor Noord-België en Suriname. Daarmee is het de meest 'democratische'. Alleen daarom al moet onze overheid haar daadwerkelijk koesteren..."

Prof. B: Doordat de Nederlandse universiteiten steeds verder verengelsen kweken ze zo een elite...sorry....Engelse bovenlaag, die niet meer aan Nederlands als wetenschapstaal gewend is. Ze overtreden ongehinderd de wet....".

Prof. A – "... ja...en er is nog iets. Als je naar de supermarkt gaat zoek je toch eerst naar de Nederlandse vertaling van een product. De Engelse naam zegt ons meestal niet zoveel. En wat denk je van mensen, die aan dyslexie lijden? Of al vanaf hun jeugd functioneel analfabeet zijn? Voor die mensen is al dat Engels toch een grote ramp?..."

Jos, sch.m. – Mijn burens komen uit Engeland en werken al jarenlang bij een Nederlands bedrijf. Ze vroegen me een keer: “waarom hebben jullie toch zoveel Engelse woorden in jullie taal?” Ik kon ze alleen maar antwoorden: dat is omdat Nederlanders knettergek zijn. (uitbundig gelach aan de tafel).
Hfd doc 1 – “...Het bekende Calimero-syndroom: “...Zij zijn groot en ik is klein...”

Prof. B – “...Nederlanders, althans de heersende klasse, wanen zich wereldburgers door overal zoveel mogelijk Engels te gebruiken. Dit is de provinciale uitleg van kosmopolitisme. Een èchte wereldburger richt zich zoveel mogelijk naar het land en de taal van het land waar hij/zij zich bevindt. Of, zoals iemand terecht stelde: er is niets kosmopolitisch dan in Nederland Nederlands te gebruiken.

Respectloze houding – Al jarenlang worden de politici gewaarschuwd door deskundigen dat het in snel tempo bergafwaarts gaat met onze moedertaal. Wat mij bijzonder boos maakt is, dat de ministers en Kamerleden al jarenlang niet willen luisteren naar mensen die aan Nederlandse universiteiten en hogescholen zijn opgeleid en mede voor u hun werk doen. Ik vind uw houding naar hen toe grof en zeer beledigend. Als u toch niet luistert, hef dan de faculteit Nederlands gewoon op. Vraag aansluiting bij een ander land: Engeland, Australië of Amerika bijvoorbeeld. Daar wonen allemaal betere mensen. Kortom: ik ga niet meer stemmen voordat u, landelijke bestuurders, ons probleem hebt (h)erkend en het gaat oplossen.

Graag wil ik deze brief besluiten met een filosofisch grapje van de Franse filosoof Montesquieu, die een bezoek bracht aan de Staten van Holland.

De Hollandse geest was traag. De filosoof Montesquieu schreef over de Hollanders: “...Er is heel wat tijd voor nodig om ze in beweging te zetten en ze te laten inzien dat ze in gevaar zijn. Maar, als u ze dat aan het verstand gebracht hebt, kunt u ze het ook niet meer afnemen, zelfs niet, als het gevaar voorbij is.... Het zijn hersens, die alleen door harde slagen in beweging komen en alleen door geweld duidelijk gaan zien....” (blz. 409/410).
Herkent u zichzelf hierin...? Hopelijk niet. Ik ben benieuwd hoeveel mensen dit jaar niet gaan stemmen. Maar hoe dan ook: de wedstrijd is begonnen, en.....

Frank Masschelein krijgt weer gelijk!

Onze verantwoordelijke voor West-Vlaanderen, Frank Masschelein uit Poperinge, heeft op donderdag 23 juli 2020 bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in Brussel (VCT) klacht ingediend over het aanbrengen van een waarschuwbord met daarop het Engelse woord “SLOW” in de Kortrijksestraat in Kuurne. De VCT zich heeft daarop de Burgemeester van Kuurne om uitleg gevraagd. Deze burgemeester, Francis Benoit (CD&V), gaf in zijn antwoord aan dat het in de Kortrijkse straat niet om een waarschuwbord ging, maar dat het een zogenaamde Victor betrof. Dat is een mannetje van kunststof met een vlag en een pet op. Op de voorkant van dit mannetje prijkt het woord “SLOW”. De VCT heeft in haar eindoordeel op 18 december 2020 bepaald dat voor een dergelijk voorwerp dezelfde wettelijke bepalingen gelden als voor verkeersborden, die in Vlaanderen ééntalig Nederlands dienen te zijn. De klacht van Frank Masschelein is daarom definitief GEGROND verklaard!

Ook inzake een soortgelijk geval in de Kruisbooglaan in Poperinge, waarover Frank Masschelein bij de VCT op donderdag 25 augustus 2020 klacht had ingediend, is door de VCT om opheldering gevraagd aan de burgemeester van deze gemeente. Die stelde dat het hier om “sensibilisatie-materiaal” ging en derhalve niet om een verkeersbord. Dit verweer van burgemeester Christof Marcel Roger Dejaegher (CD&V) werd door de VCT, om dezelfde reden als in het Kuurnese geval vermeld, niet aanvaard. De VCT oordeelde daarom op 18 december 2020 dat deze klacht van Frank Masschelein eveneens definitief GEGROND was.

"Nature Today"

Onze taalverdediger Jenö Sebök meldt dat de nieuwsbrief "Natuurberichten" lijdt onder vervuiling. Niet de vervuiling van de natuur, maar van de taal. Deze nieuwsbrief wordt met de maand Engelstaliger. Allerlei begrippen die nog niet zo lang geleden in het Nederlands werden benoemd, krijgen nu in deze nieuwsbrief een Engelse naam. Hij diende daarover een klacht in bij de redactie van "Nature Today", die de nieuwsbrief uitgeeft.

Hij schreef aan "Nature Today":

"Als jullie zo doorgaan mag je mij uit het bestand schrappen. Eerst werd 'Natuurbericht' veranderd in 'Nature Today', daarna werd 'lees verder' veranderd in 'continue reading', en nu wordt zaterdag ook al Saturday en januari wordt January. Zijn jullie een Nederlandse site of zijn jullie bezig van ons land een Amerikaanse kolonie te maken? Ik word misselijk van al dat bekakte Engels. Spreek toch je moederstaal. Dit is niet de eerste keer dat ik er over klaag."

Tot dusver is er nog geen antwoord binnengekomen. Nature Today beschikt niet over een telefoon-aansluiting. Dat is jammer, want als die er wel was geweest, dan hadden we deze instelling beslist opgebeld met de vraag of we haar misschien zouden kunnen helpen met het opruimen van al dat taalvervuilende Engels.

Doe een wens: Staak de verengelsing!

Ons kaderlid Jakob Grit uit Delft (Zuid-Holland) heeft in januari zijn pijlen gericht op de organisatie "MAKE A WISH", die het lijden van zieke kinderen wil verzachten door het vervullen van een harte-wens. Ons kaderlid deed dit vanwege de verengelsing van de naam. Nog niet zo heel erg lang geleden heette deze instelling nog: "DOE EEN WENS". Hij schreef aan de leiding van Make a Wish:

"Aan uw organisatie is niets mis, integendeel. Aan uw naam is echter alles, maar dan ook alles, verkeerd. Welke dwaas heeft in zijn of haar oneindige onwijsheid gemeend om een jaar of tien geleden de prima, leuke en sympathieke Nederlandse naam "DOE EEN WENS" te moeten verengelsen? Waarom reeds zieke kinderen nog verder op te za-

delen met "Engelse ziekte"? Het kan ook anders: Neem bijvoorbeeld "3VO" dat opnieuw Veilig Verkeer Nederland heet. Ook "Artsen zonder Grenzen" bestaat in vele taalgebieden, afhankelijk van waar ze hulp biedt in de plaatselijke taal, dus ook in het Nederlands. Met de verengelsing, om opportunistische redenen, ongetwijfeld omkleed met voorspelbare prietpraat omtrent zogenaamde "globalisering"/mondialisering of wellicht internationale contacten, maakt u zich onsterfelijk belachelijk en kiest u de weg van minste weerstand. Ik geef daarom geen stuiver aan uw organisatie. Gelukkig bestaan er ook nog nationale organisaties voor de jeugd die hun Nederlandse naam behouden hebben, zoals 'Jantje Beton', 'Stichting Kinderfondsen', 'De Opkikker' en 'Stichting Kinderen Voorrang'.

Nederlands de norm in Enschede?

In de gemeenteraad van Enschede heeft de CDA-fractie in januari 2021 vragen gesteld inzake de voertaal van de Gemeente. De CDA-fractie is van oordeel dat de Gemeente uitsluitend gebruik moet maken van het Nederlands. Nederlands moet de norm zijn. Wie in Nederland woont, moet de Nederlandse taal spreken, verstaan en schrijven. Als voorbeeld noemt de CDA-fractie de besparingsbrief van het Enschedese Energieloket. Die wordt in verschillende talen aangeboden op de webstek van deze organisatie. Daarnaast heeft de CDA-fractie vernomen dat er in verschillende wijken een brochure is verspreid waarin men in het Turks informatie kon krijgen over deelname aan zomerse activiteiten in coronatijd.

De CDA-fractie is van mening dat deze handelwijze niet bevorderlijk is voor het aanleren van het Nederlands. Alleen door de taal te leren kan men op de juiste wijze meedoen in de samenleving. Men moet elkaar kunnen begrijpen. Dit geldt des te meer in een gemeente met 150 verschillende nationaliteiten.

Taalverdediging steunt de benadering van de CDA-fractie. Dit soort optreden zou vaker moeten voorkomen. Helaas is de praktijk anders. Het optreden van deze gemeente belemmert niet alleen dat buitenlanders de Nederlandse taal leren, maar is ook slecht voor het aanzien van het Nederlands bij de eigen bevolking. Nog beter zou zijn, als nationale wetgeving van kracht wordt, waarbij geldt dat de voertaal voor de overheid het Nederlands is.

Eurovisie “Songfestival”

Wat ooit als een ludiek gebeuren begonnen was, namelijk om alle Europeanen kennis te laten maken met de Europese talenmozaïek, is veranderd in een popliedjesfestival waarin het accent is komen te liggen op pakkende deuntjes en ideologisch gedachtegoed, die dan voornamelijk aan de man gebracht worden in het Engels.

Tot 1965 deed elk land nog zijn best om zijn liedjes te laten klinken in de eigen landstaal. Dit, totdat Zweden het in dat jaar op zijn heupen kreeg en dacht dat zijn inzending meer kans zou maken, wanneer het gezongen zou worden in de “dominante” wereldtaal Engels. Vreemd genoeg duurde het tot 1999 voordat ook door Nederland, dat dikwijls zo happig is om aan modes mee te doen, de keuze gemaakt werd om in het Engels te zingen. Raar eigenlijk, want van de vier winnende Nederlandse liedjes tot dat jaar, waren er drie in het Nederlands gezongen. De rest van het verhaal kent u mogelijk al. Van de afgelopen 21 (!) inzendingen sinds 1999, is er slechts één Nederlandstalig geweest en de laatste Nederlandse overwinning in 2019, betrof ook weer een Engelstalig lied. België ontspringt de Engelse dans overigens ook niet. Vroeger werden het Nederlands en het Frans keurig afgewisseld als talen van de inzendingen. Vanaf 1996 is er door de vertegenwoordigers van België niet meer in het Nederlands gezongen. Sindsdien waren de liedjes af en toe nog wel Franstalig en was er een inzending in een verzonnen taal, maar de Engelstalige inzendingen waren duidelijk in de meerderheid.

Nu moet ik wel eerlijk bekennen dat ik zelf volstrekt geen liefhebber ben van het “Songfestival”. Het is een merkwaardig verschijnsel dat elk jaar weer flink in de pers wordt uitgemeten en waar veel mensen met plezier naar blijken te kijken. Waar ik persoonlijk wel een liefhebber van ben, is van talen en dan vooral van mijn eigen taal. Een taal die ik graag zou horen schitteren op alle vlakken en fronten. Een taal die ik met trots uitgedragen wil zien worden op een internationaal podium en helemaal als dat podium in Nederland staat. Dit jaar is het festival in de havenstad Rotterdam (als het doorgaat). De stad van ‘niet wouwen maar bouwen’, de stad van ‘geen woorden maar daden’. En ook in die stad zal het Nederlandse lied Engelstalig zijn. Het extra vervelende is echter dat men voor het lied, waarschijnlijk om goedbedoelde ideologische redenen, gekozen heeft om het refrein te laten klinken in het Sranan Tonggo. De reden zal zijn om minderheidstalen of minderheden in een positief daglicht te zetten. Op zich een nobel streven, maar zijn we inmiddels niet bezig om van onze eigen taal een minderheidstaal te maken? Wordt het niet eens tijd om het Nederlands weer eens in een positief daglicht te plaatsen?

Rutger van der Hoofd

Mededeling Nederlandse overheid

Als u in Nederland een dood wild dier aantreft, waarvan u vermoedt dat het op onnatuurlijke wijze is gestorven, wordt u verzocht dit te melden aan het DUTCH WILDLIFE HEALTH CENTER (DWHC). Dat mag in het Nederlands.

Het DWHC maakt onderdeel uit van de Utrecht University en wordt gefinancierd door het ministerie van Landbouw in Den Haag.

Reactie van de redactie: Is dat even een meevaller dat we de melding nog in het Nederlands mogen doen!

Domme ezels, slimme ezels

Domme ezels hebben een DATABASE.
Slimme ezels, zoals ik,
gebruiken een GEGEVENSBESTAND!

STICHTING TAALVERDEDIGING

Postbus 7837, 1008 AA Amsterdam
E-post: info@taalverdediging.nl
Webstek: <http://www.taalverdediging.nl>
Voorzitter: S.P. Smits, secretaris: T. Hoevers †,
penningmeester: D.S.P. Mantione,
2e penningmeester: M.C. Heitmeier,
lid: M.R. Bas,

Bankrekening:
NL86INGB0007412861

Het begunstigersbedrag met abonnement
Nieuwsbrief is vanaf €15,- per jaar
Giften zijn dikwijls voor Nederlandse ingezetenen aftrekbaar bij de belasting.

De Stichting is erkend als
Algemeen Nut Beogende Instelling.
Stichting Taalverdediging is statutair politiek,
godsdienstig en maatschappelijk neutraal
en ontvangt geen overheidssubsidie.

ISSN: 2211-5013